

3718 Amasvaara

Kommun	Gällivare	Totalareal	993 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	989 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	4 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	604 ha
		Ovanför fjällnära gräns	270 ha
		Nedanför fjällnära gräns	334 ha
Areal värdekärna	894 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Amasvaara ligger 15 km sydost om Skaulo och är ett väglöst, större sammanhängande område med stor andel urskogsartad skog. Området utbreder sig kring ett par bergstoppar på ca 490 m ö h, Keski-Neskämävaara, Ala-Neskämävaara, Amasvaara och Rovavaara. På de tre förstnämnda topparna finns hållmarker med frostspränga, blockrika rasbranter. På Rovavaara finner man blockmarkerna i bergets nedre del på nordostsidan. Ett par myrar av fattigkärrstyp finns mellan topparna. I centrala delarna finns ett par mindre sluttande kärr med källdråg. Keski- och Ala-Neskämä-topparna har endast ett glest och lågt trädskikt av björk med några spridda granar. Nedanför dessa utbreder sig urskogsartade granskogar i sen succession med inslag av gamla tallöverståndare. Svackan mellan Keski-Neskämävaara och Ala-Neskämävaara utgörs av urskogsartad barrblandskog med relativt stort inslag av björk. Död ved finns i form av olika successioner av lågor samt torrträd av framförallt gran. Västra sidan av Keski-Neskämävaara är delvis blockig med urskogsartad talldominerad skog med alla urskogskaraktärer. Norra utlöparen av berget är en delvis påverkad bränna med blandskog av gran och björk. Överståndare saknas. Brandspår finns i form av brända rotvältor och delvis överväxta tallågor. Granlågor förekommer sparsamt. På Amasvaara finns brandpräglad urskogsartad barrblandskog med lövinslag. Senaste branden var för mindre än 100 år sedan. Urskog utan påverkan förekommer. I dessa brandpräglade skogar är björkinslaget stort och i fältskiktet finns ofta rikligt med kruståtel.

I många av tall- och granöverståndarna förekommer brandljud. Partiet mellan Amasvaara och Ala-Neskämävaara är plockhuggen, men har fortfarande kvar mycket av de urskogsartade strukturerna. Rovavaara utgörs också av urskogsartad barrblandskog med gamla grova träd och död ved i form av rötade lågor och torrträd. Södra delen av berget har en större påverkansgrad och saknar en del tallöverståndare, men innehåller en hel del spår av brand.

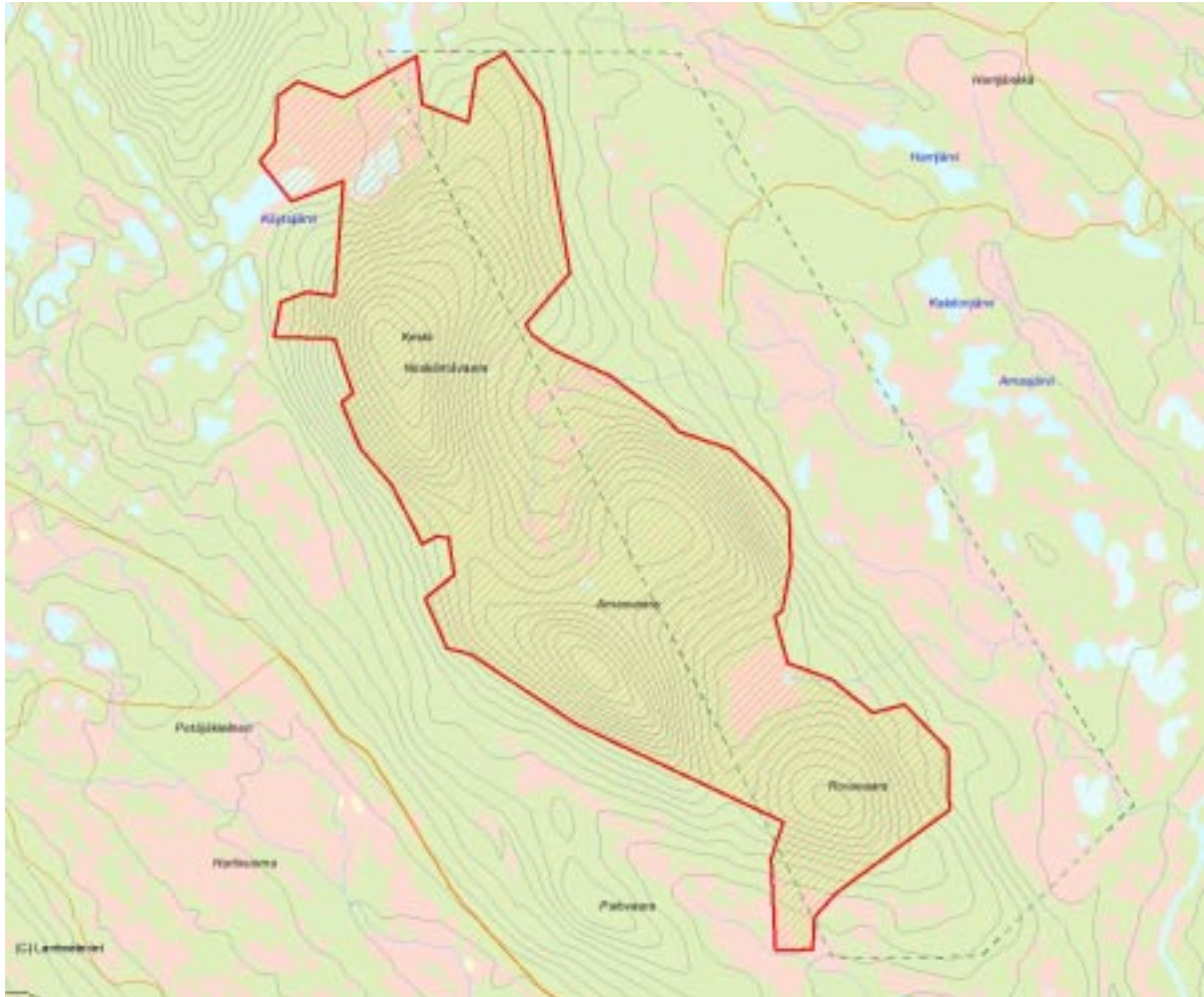

Urskogsartad, talldominerad skog med gamla tallar på Keski-Neskämävaaras västra sida.

Länsstyrelsens bedömning

Amasvaara har mycket höga naturvärden genom sin storlek av sammanhängande urskogsartade skogar av olika typer. Området innehåller såväl gran-, tall-, och barrblandskog som lövrik blandskog med mer eller mindre urskogsartad

karaktär. Skogen är bitvis opåverkad av skogsbruk. Området har som helhet höga naturvärden som, om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:50 000

2922 Haapavaara-Annavaara

Kommun	Gällivare	Totalareal	2 548 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	2 411 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	137 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	1 495 ha
		Ovanför fjällnära gräns	883 ha
		Nedanför fjällnära gräns	612 ha
Areal värdekärna	1 507 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	97 ha	Areal arronderingsmark	139 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Haapavaara-Annavaara ligger ca 5 km söder om Kalixälven. Området består av skogsbergen Haapavaara, Annavaara och Rapukkavaara samt omgivande skogs- myrmosaiker i norr och öster. Haapavaara-Annavaara bildar tillsammans med Puolva naturreservat ett ca 3 500 ha stort ur- och naturskogsområde nedanför fjällregionen. Området karakteriseras av det skogklädda höglandet runt de tre bergen som i norra och nordöstra delen kantas av låglänta myrområden med strängar av naturskog. Gran dominerar över större delen av området med undantag för berget Rapukkavaara samt nordvästra sluttningen av Annavaara, där det är tallskog som dominerar. Bränder har satt sin prägel på området och skogarna utgörs av olika sena successionsstadier efter brand med björk och sälg som karakteristiskt inslag i granskogen. Hela östra delen av området, från Rapukkavaara, Hiitulajärvi och Haapavaaras östsluttning har brunnit år 1855. Större delen av Kuusikkobrännan utgörs idag av orörd, ca 100-140-årig, lövrik granskog som bitvis har karaktären av lövbränna. I södra delen av brännan, runt Rapukkavaara, dominerar tall och där har merparten av tallöverståndarna huggits ut någon gång under 1900-talets första hälft. I norra och västra delen av området är skogen överlag äldre och har mer karaktären av gammelskog. På Haapavaaras västra och norra sluttningar är granskogen förhållandevis produktiv och även här är merparten av skogen orörd och tillgången på granlågor är bitvis riklig, framförallt i fuktstråk med frodig, örtrik granskog. Den äldre urskogen fortsätter

till Annavaaras norra sluttning och myrlandet runt Annajärvi. Längst västerut på Annavaaras nordsluttning är skogen talldominerad och har till stor del vuxit upp efter en brand ca 1790. Låglandet längs norra och östra kanten av området består av en skogsmyrmosaik med äldre, bitvis urskogsartad naturskog insprängd i myrlandskapet. Skogen domineras av gran ofta med ett visst tallinslag. Det stora urskogsområdet hyser en mångfald av arter.

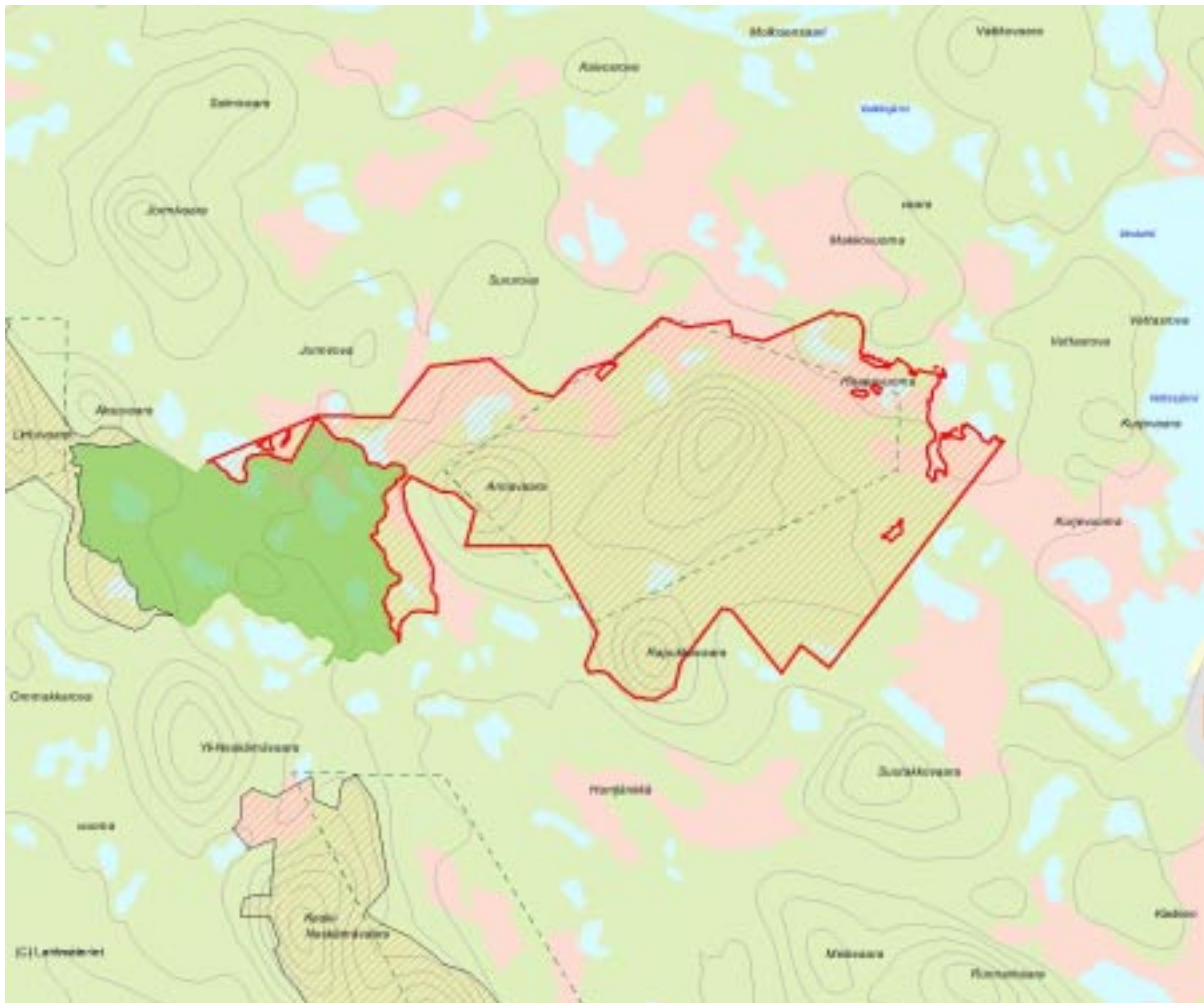
Haapavaara sett från myrlandet i nordöst.

Länsstyrelsens bedömning

Skogarna i Haapavaara-Annavaara är till övervägande del helt opåverkade av skogsbruk. Området är trots omfattande och upprepade bränder grandominerat och består av ett stort, sammanhängande område med granurskog i olika successionsstadier efter brand. Området ansluter i väster till Puolva naturreservat vilket istället är talldominerat och utgörs av ett moränbacklandskap

rikt på småsjöar. Tillsammans bildar dessa ett stort och omväxlande urskogslandskap med en mängd olika naturtyper representerade, både beträffande vegetation och geomorfologi. Haapavaara-Annavaara har som helhet höga naturvärden som, om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:100 000

4542 Lintuvaara

Kommun	Gällivare	Totalareal	775 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	744 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	30 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	541 ha
		Ovanför fjällnära gräns	423 ha
		Nedanför fjällnära gräns	118 ha
Areal värdekärna	501 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	40 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Lintuvaara ligger 7 km ost-nordost om Skaulo i Gällivare kommun och utgörs av en barrblandnaturskog, varav en stor andel är urskogsartad. Området ansluter till västra delarna av Puolva naturreservat. Lintuvaara är ett brant berg med blockrika rasbranter av frostsprängt berg mot öster. I väster flackar området ut mot Lintuvuoma och Lintujärvi. Mellan berget och myren ligger moränryggar i nordväst-sydostlig riktning. Väster om sjön går en ås i nordost-sydvästlig riktning. Området utgör en del av ett område med höga naturvärden som delvis ligger utanför det statliga markinnehavet. Närmast Puolva naturreservat, på Aksuvaaras sydsida, utgörs skogen av urskogsartad tallskog på grunt jordtäckte med linagranit sprucken i karaktäristiska kvadratiska block samt åsryggar med gammeltallar och rikligt med död ved. Längs reservatsgränsen finns sumpskogsdråg med grova gamla granar. Området sydväst om Puolva naturreservat består av urskogsartad barrblandskog. På Lintuvaara utgörs skogen av barrblandskog i sen succession. I den branta ostsluttning är skogen orörd med grova granlågor och torrträd. På västra sidan av berget har plockhuggning skett, men fortfarande finns de urskogsartade strukturerna som rötade lågor, torrträd och månghundraåriga tallar. Det finns lite spår av brand på berget. På moränryggarna mellan berget och myren är skogen delvis påverkad av äldre skogsbruk, men fortfarande finns strukturer kvar i form av rötade lågor och torrträd. Urskogsartade delar förekommer även här. I anslutning till myren finns urskogsartade grandominerande sumpskogar med inslag av björk. På den ca 1 km långa åsen mellan Lintujärvi och

Lintuvuoma är skogen talldominerad med gammeltallar med brandljud. Partier med yngre tall bl a tätstammig tallskog förekommer. Död ved i form av torrträd och tallågor finns allmänt. På östra sidan av åsen närmast sjön är har skogen större inslag av björk och gran. Längst ut på åsens nordöstra del står en välbevarad slätterkoja. Spår av barktäkt finns i anslutning till åsen. Området har stor betydelse för fågellivet; Lintujärvi med stora mängder häckande och rastande änder, Lintuvuoma för vadare och Lintuvaara för skogsfågel.

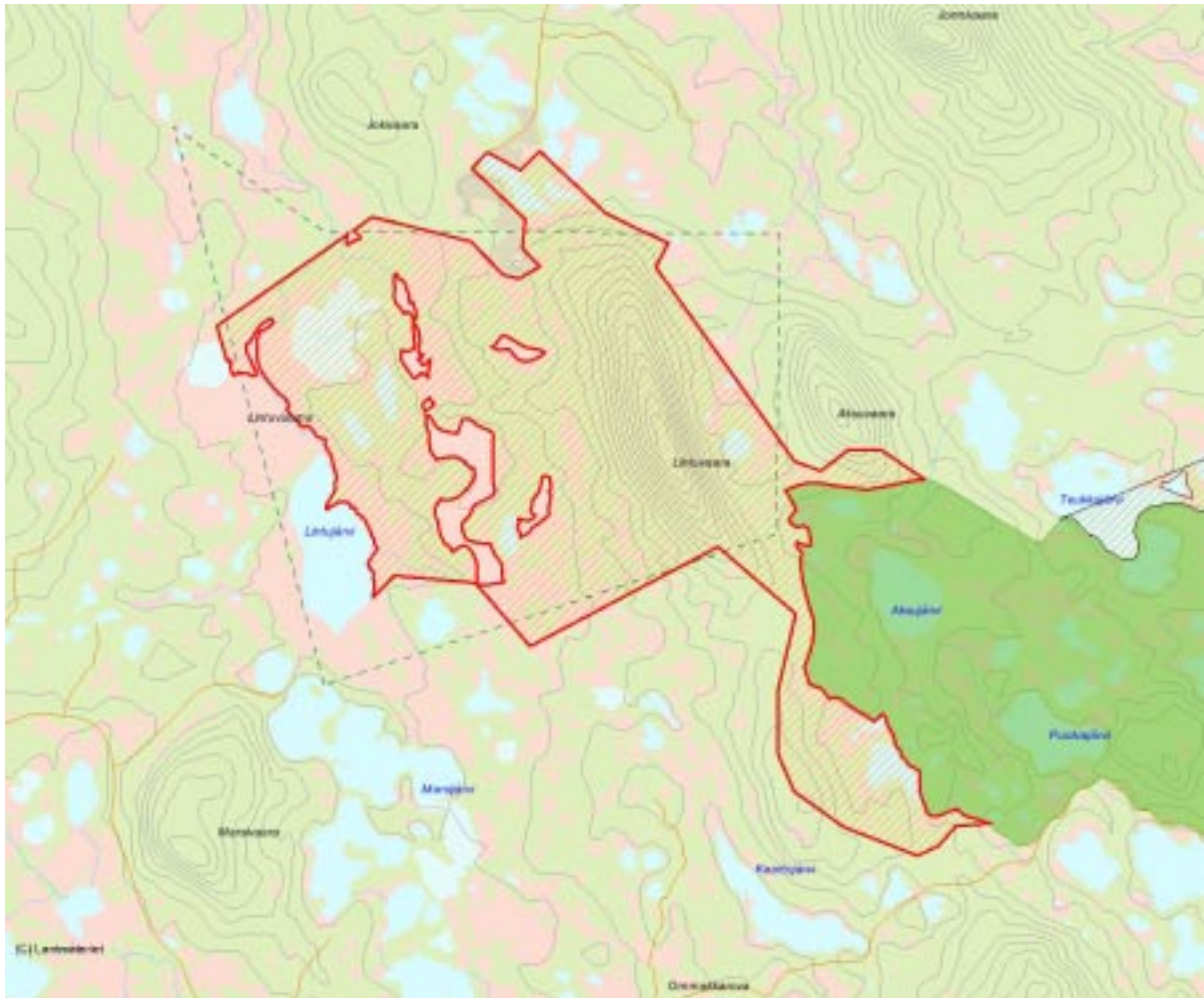

Död ved i form av granlågor finns allmänt i den urskogsartade barrblandskogen på Lintuvaara.

Länsstyrelsens bedömning

Lintuvaara är ett område som består av barrblandnaturskog. Den största delen är urskogsartad och i vissa delar är skogen helt opåverkad. I området finns grova, rötade granlågor, flerhundraåriga tallar och granar, torrakor samt andra urskogsstrukturer. Våtmarkerna väster om berget Lintuvaara

har ett rikligt fågelliv. Området vid Lintuvaara kan ses som en naturlig förlängning av det intilliggande Puolva naturreservat. Området har som helhet höga naturvärden som, om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:50 000

3890 Unna Tjäutakåbba

Kommun	Gällivare	Totalareal	750 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	750 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	0 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	198 ha
		Ovanför fjällnära gräns	198 ha
		Nedanför fjällnära gräns	0 ha
Areal värdekärna	343 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	7 ha	Areal arronderingsmark	28 ha

Kriterier för urval

- Sammansatta ekosystem
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Unna Tjäutakåbba är en mindre bergkulle med urskogsartad fjällskog strax norr om Kaitumälven, ca 35 km rakt norr om Gällivare. Förutom den skogklädda höjden Unna Tjäutakåbba utgörs objektet av en skog-/myrmosaik med strängmyrar och låga holmar med gammal, lågproduktiv granurskog och sumpskog. Skogen i området är genomgående urskogsartad och består av urskogsartad gran- och barrblandskog med inslag av grova gammeltallar. Våtmarkerna i området är klass 1-objekt i länsstyrelsens våtmarksinventering. Den östra myren, Kuusikkovuoma, ligger till största delen i reservatet med de utstickande delarna inom Unna Tjäutakåbba. Objektet utgör en sammanhängande fortsättning på landskapet i Kaitumreservatet och det går inte att urskilja någon tydlig gräns mellan Unna Tjäutakåbba och naturreservatet. Två ungskogsbestånd ingår i området av arronderingsskäl, 40 respektive 60 år gamla, men i övrigt dominerar lågproduktiv gammal, urskogsartad gran- och barrblandskog. Området gränisar i norr mot det stora naturreservatet Kaitum fjällurskog. Naturvärdena och landskapet

skiljer sig inte synbart från det angränsande naturreservatet.

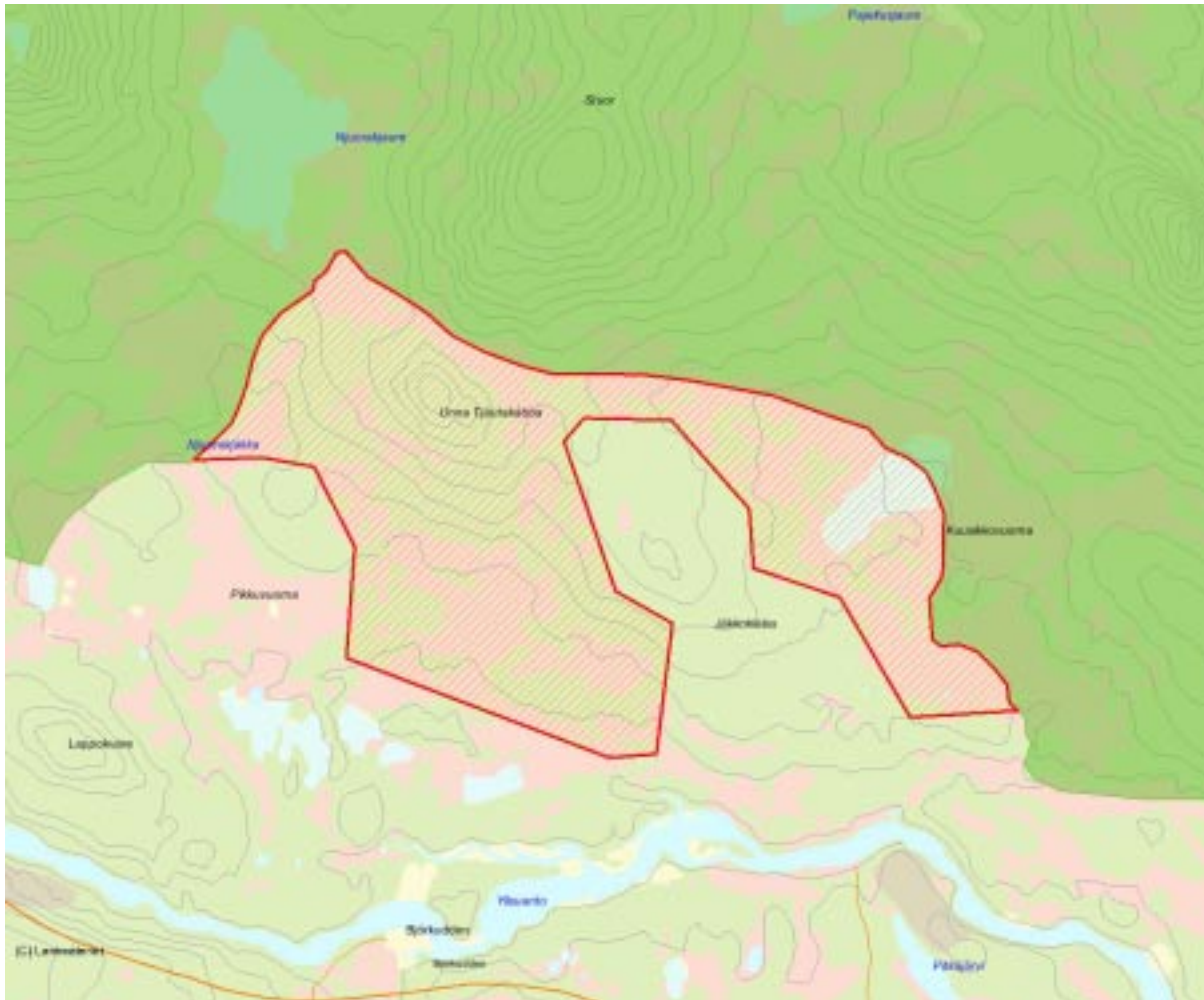

Strängmyrar med insprängda granskogsfläckar täcker en stor del av området.

Länsstyrelsens bedömning

Unna Tjäutakåbba utgör en sammanhängande fortsättning av fjällskogslandskapet i Kaitumreservatet. Naturvärdena är likartade och våtmarkerna i objektet har bedömts hålla högsta naturvärdesklass i länsstyrelsens våtmarksinventering. Skogen i området är till övervägande del urskogsartad

och består av gammal lågproduktiv gran- och barrblandskog av fjällkaraktär med gott om död ved och inslag av gamla tallöverståndare. Unna Tjäutakåbba har som helhet höga natur och landskapsvärden som, om de ska bevaras inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:50 000

4570 Saarikoskenmaa

Kommun	Gällivare	Totalareal	3 836 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	3 517 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	319 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	1 105 ha
	Fastighetsverket	Ovanför fjällnära gräns	993 ha
		Nedanför fjällnära gräns	112 ha
Areal värdekärna	2 253 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	128 ha	Areal arronderingsmark	84 ha

Kriterier för urval

- Sammansatta ekosystem
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Saarikoskenmaa utgör början av väglöst land, det stora väglösa område som börjar vid Kaitumälvens och Kalixälvens sammanflöde vid Lappeasuanto och som fortsätter västerut mot fjällen. Undantaget är inlandsbanan som skär genom området norr om Kaitum. Området ligger i norra kanten av Gällivare kommun, alldeles mot gränsen till Kiruna kommun som går längs Kalixälven. Saarikoskenmaa är, med undantag för den lilla bergskullen Luspavaara ett flackt men bitvis småkuperat område. Skogen utgörs främst av lågproduktiv barrblandskog som till stor del är urskogsartad. Dock finns en hel del av skogsbruk påverkad mark inom avgränsningen. Längs Kaitumälven öster om Luspavaara finns ett större område med ca 60-70 årig tallungskog, troligen självföryngrad under fröträdd efter hyggesbränning någon gång under 1930-talet. På själva knabben är skogen urskogsartad och föryngrad efter en brand för ca 200 år sedan, men längre ner mot nordväst är skogen restskogsbetonad. Mycket av området utgörs av mosaikartade områden med omväxlande myr och lågproduktiv, impedimentartad blandsumpskog av fattigristyp eller lågproduktiv blandskog på flacka myrholmar. Merparten av skogen i området är påverkad av äldre tiders plockhuggning men trots det är mycket av skogen urskogsartad och överlag finns inslag av gamla granar och tallar liksom varierande tillgång på död ved. Området innehåller en mängd olika naturtyper och förutom de

olika skogsstyperna finns olika våtmarksmiljöer, småsjöar och inte minst de två fria älvarna med sina naturliga älvstränder. Saarikoskenmaa är en del av den sammanhängande fjällnära skogen och har därför höga landskapsvärden. Älvarna gör området attraktivt för det rörliga friluftslivet, inte minst fritidsfisket.

Saarikoskenmaa är ett mosaikartat landskap. Vy söderut från Skaittevuoma i norra delen av området.

Länsstyrelsens bedömning

Saarikoskenmaa är ett större, väglöst landskapsavsnitt där Kaitumälven rinner samman med Kalixälven. Objektet är en småbruten skog-/myrmosaik med en höga andel urskogsartad eller nära urskogsartad naturskog som har vitt skiftande karaktär med allt från björkrik lövbränna till gammal, urskogsartad granskog med spridda tallöverståndare. Andelen lågproduktiv, urskogsartad gran- och blandsumpskog är också betydande. Objektet är till större delen påverkat

av äldre tiders dimensions- och plockhuggningar, och till mindre delar också av 50-60-åriga avverkningar, men har trots påverkan mycket av naturlandskapets strukturer och element, som tillsammans med områdets storlek och väglösa obrutenhet invid två fritt strömmande älvar ger området ett högt bevarandevärde, ur såväl naturvårds- som landskapssynpunkt. Saarikoskenmaas höga natur- och landskapsvärden kan inte bibehållas om skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:100 000

3886 Kiviniemi

Kommun	Gällivare	Totalareal	844 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	811 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	33 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	554 ha
		Ovanför fjällnära gräns	554 ha
		Nedanför fjällnära gräns	0 ha
Areal värdekärna	325 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	54 ha	Areal arronderingsmark	176 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Kiviniemi ligger i väglöst land på södra sidan av Kalixälven, i norra kanten av Gällivare kommun, ca 15 km uppströms från Inlandsvägen där den korsar älven. Objektet är tallskogsdominerat och består av en nästan 4 km djup kil in i det stora naturreservatet Kaitums fjällurskog. Landskapet är mosaikartat med smala myrstråk mellan de tämligen flacka, större tallskogspartierna. I området har spridda avverkningar genomförts för ca 10-15 år sedan vilket har fragmenterat området. Den kvarvarande gamla skogen utgör ca 60-70% och är delvis urskogsartad med gott om gamla tallöverståndare. Även ej urskogsartade delar har ett betydande inslag av 200-400-åriga tallar, även om det märks i beståndsstrukturen och på mängden död ved att skogen är påverkad av äldre tiders plockhuggningar. Områdets främsta värde ligger dock på landskapsnivå då det är en utskuren mindre del av det stora landskapet som ingår i det omgivande Kaitumreservatet och har liksom detta en naturlig gräns mot älven.

I tallskogen finns i regel gott om äldre tallar.

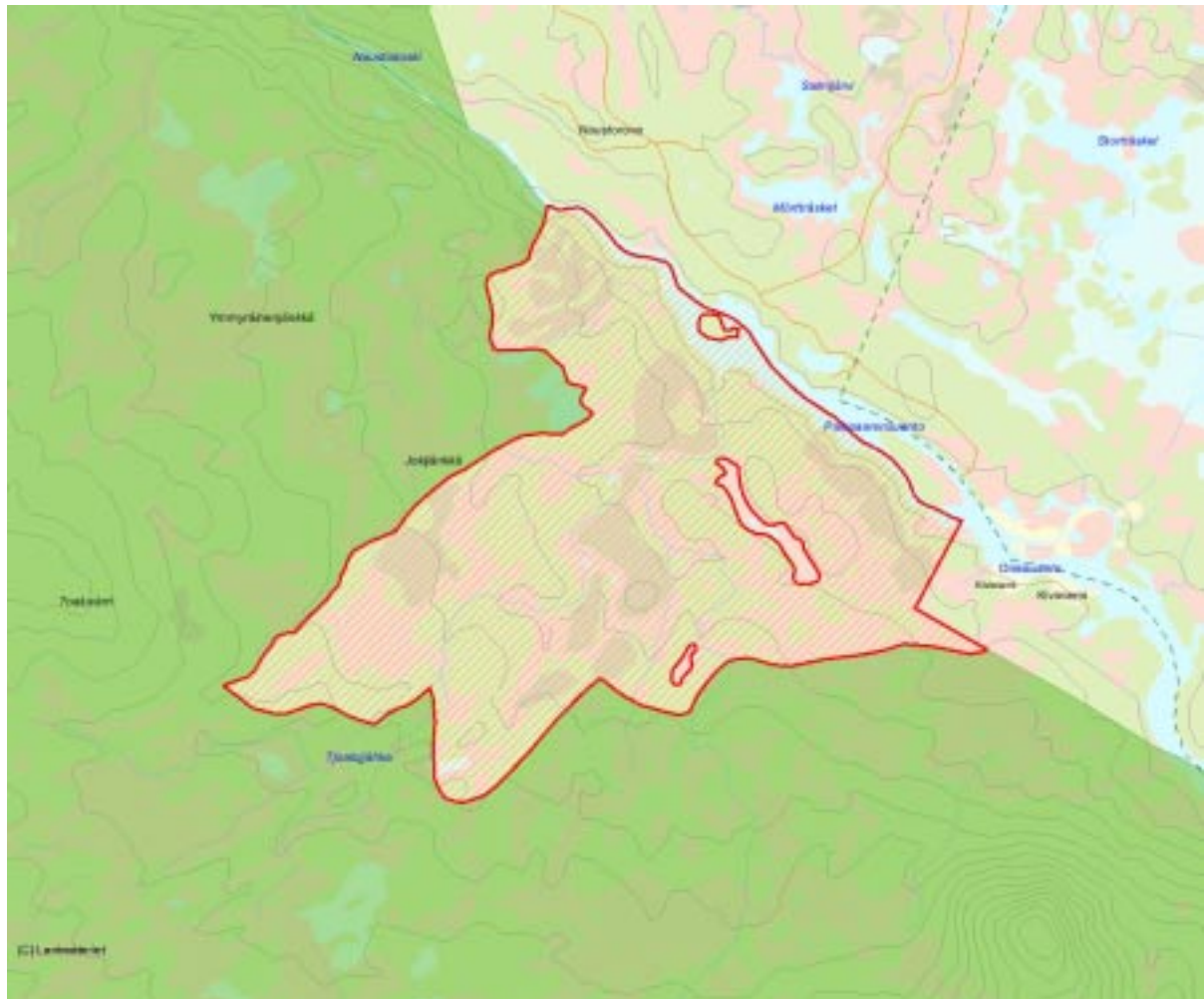

Länsstyrelsens bedömning

Kiviniemi är ett stycke väglöst land som naturligt hör ihop med det obrutna fjällskogslandskapet på södra sidan Kalixälven uppströms Lappeasuanto.

Huvuddelen av skogen i objektet utgörs av gammal, olikåldrig talldominerad naturskog som till delar är urskogsartad. Överlag finns tämligen gott om 300-400-åriga, ofta frodvuxna och spärrgreniga

tallöverståndare. Trots att flera hyggen tagits upp i området har Kiviniemi betydande naturvärden knutna till den gamla tallskogen och området har i lika hög grad stora landskapsvärden genom att det ligger älvnära i väglöst land. Områdets natur- och landskapsvärden kan inte bevaras och utvecklas naturligt om skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:50 000

2907 Luongastunturi

Kommun	Kiruna	Totalareal	13 542 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	13 289 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	253 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	9 262 ha
		Ovanför fjällnära gräns	8 663 ha
		Nedanför fjällnära gräns	599 ha
Areal värdekärna	8 121 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	1 952 ha	Areal arronderingsmark	206 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet

Beskrivning av området

Luongastunturi är ett fristående lågfjällskomplex i södra Kiruna kommun, alldeles sydost om skärningen mellan Europaväg 10 och riksväg 45 vid Svappavaara. Närmare 70% av objektet ligger högre än 400 m ö h. Den dominerande naturtypen i objektet är lågproduktiv granskog med inslag av fjällbjörkslik glasbjörk. Vid ca 525-550 m ö h övergår barrskogen i fjällbjörkskog. Vegetationstypen är framförallt frisk blåbärstyp med inslag av gransumpskog. Tall finns i söder och i nordväst, annars är den ett sparsamt inslag på de granskogsbergen. Mycket av skogarna i objektet utgörs av gammal, björkrik granurskog av höjdlägeskaraktär, men stora delar av skogen består också av ca 150-200 åriga successionsskogar efter brand. Fläckvis finns gott om gamla sälgar i de äldre successionsskogarna. Doftticken är påträffad på Karhuvaaras nordsluttning samt på Koiravaara. En orörd och bitvis talldominerad bränna från mitten av 1800-talet finner man nordväst, närmast Svappavaara. Brännan är relativt gles och tallarna därför kvistiga och frodvuxna, trots att spår efter avverkning saknas. På Karhuvaaras nordsluttning växer mer produktiv granurskog som vuxit upp efter en brand för ca 200-250 år sedan. Skogsbrukspåverkan är varierande. Högre upp i de sluttningarna och i inre delarna av objektet, samt längs de nordöstra sluttningarna är granskogen i stort sett orörd. I norr går flera skogsbilvägar en del med flera ca 15 år gamla kalhyggen i den i övrigt urskogsartade gammelskogen. Längs södra kanten finns ett band med fläckvis orörd, men överlag mer eller mindre

plockhuggen gran- och tallskog. I mer talldominerade delar i öster har denna karaktären av restskog. Även mellan Mettä Sattavaara och Karhuvaara, i östra delen av området, finns stora arealer med hårt plockhuggen granskog. De större myrområdena finner man i låglandet runtom bergen såsom söder om sjön Tunturijärvi samt nordost om Koiravaara. De tre högsta topparnas plattåer är kala över ca 550-600 meters höjd. Totalt omfattar fjällheden närmare 600 ha.

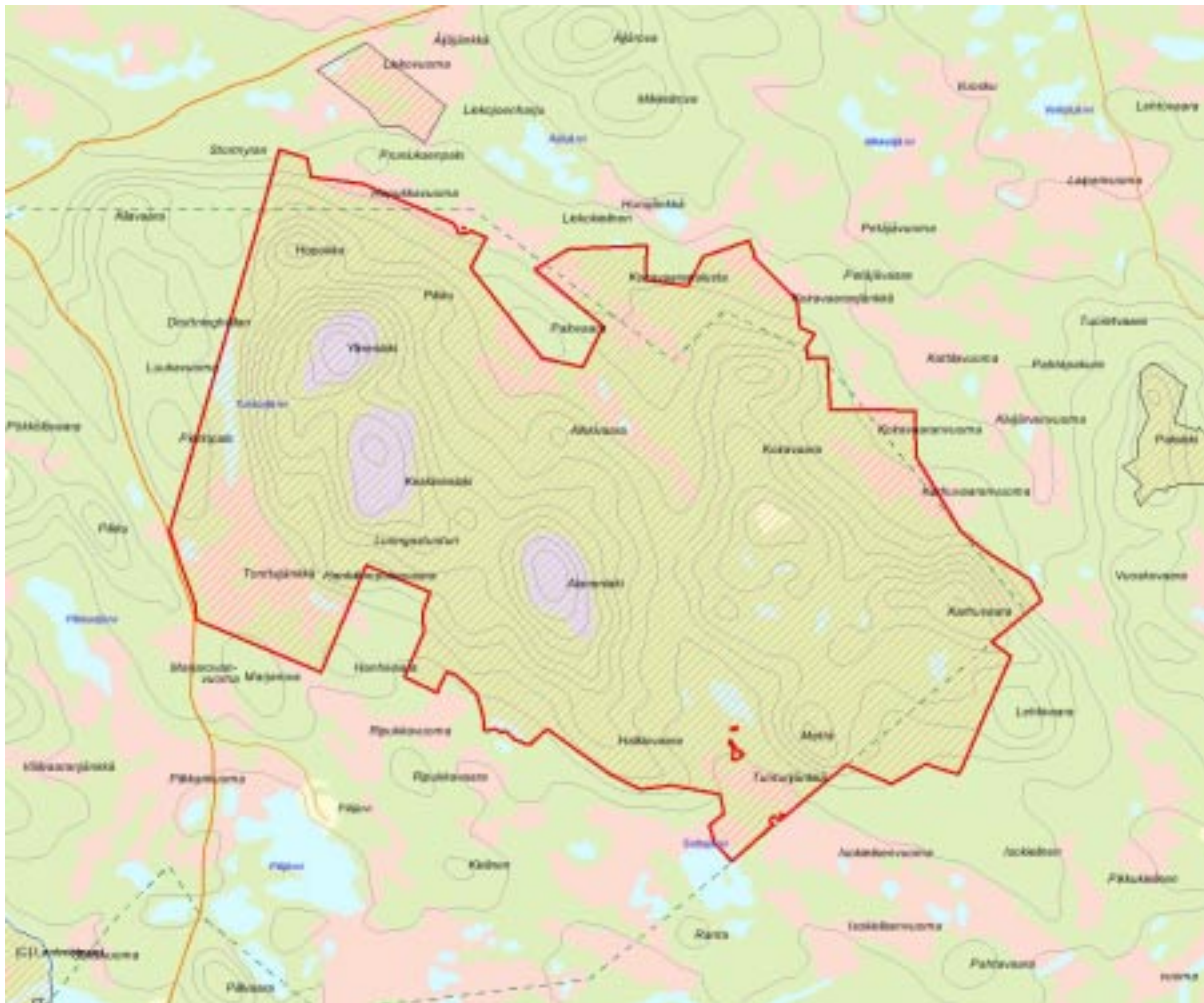

Vy över sjön Tunturijärvi i västra delen av området Ylinenlaki i bakgrunden.

Länsstyrelsens bedömning

Luongastunturi är ett mycket stort, sammanhängande skogs- och lågfjällsområde avskilt från den sammanhängande fjällnära skogen. Skogarna i området har fjällskogskaraktär och är till övervägande del urskogsartade. Granskog i olika former dominerar kraftigt i objektet, med genomgående högt inslag av lågvuxen, fjällbjörksliknande, bukettformig glasbjörk. Området innehåller en stor spännvidd av olika värdefulla naturmiljöer såsom urskogsartade granskogar i olika succession efter brand, gammal urskogsartad

tall- eller barrblandskog, bäckmiljöer, småsjöar, större myr-/skogmosaiker, fjällbjörkskog och kalfjällsplatåer med torra rishedar. Trots att mer påverkad skog ingår i områdets södra och sydöstra delar, har Luongastunturi mycket höga naturvärden genom sin höga andel urskog och gammal naturskog. Områdets storlek och väl sammanhållna form bidrar till de höga natur- och landskapsvärdena, vilka om de ska bevaras och utvecklas inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:150 000

2908 Palolaki

Kommun	Kiruna	Totalareal	293 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	293 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	248 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	248 ha
Areal värdekärna	202 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	28 ha	Areal arronderingsmark	18 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Palolaki är ett mindre skogklätt berg 11 km söder om Vittangi. Objektet består av den kvarvarande naturskogen på berget vilken är en äldre, lövrik bränna. I blandskogen finns förutom gran, tall och glasbjörk även gott om gammal sälg samt en del asp. Höjden varierar mellan ca 370 och 470 m ö h och ca 60 % av objektet ligger ovan förnyrningsavverkningsgränsen. All skog i objektet utgörs av en lövrik, ca 150-årig bränna. Vegetationstypen domineras av frisk blåbärstyp men i brantare sluttningar med viss förekomst av rörligt markvatten kan stråk med lågortsvegetation förekomma. I fuktstråken finns ibland gamla granar som klarat sig från den senaste branden och där har fynd gjorts av rödlistade tickor, t ex rosenticka och lappticka. Gran dominerar tillsammans med tall och lövträd, men fläckvis är det tall eller björkdominerat. Uppe på bergets flacka toppar är skogen fjällbjörksliknande p g a låg produktivitet. Överallt finns gott om grov sälg och glasbjörk i alla dimensioner. Överståndare av gran och tall förekommer spritt i området men är överlag sparsamt förekommande. Mängden död barrved är mestadels sparsam till måttlig och består främst av yngre vindfällen eller stormknäckta träd som perforerats av hästmyror. Tillgången på död ved av glasbjörk är i förhållande till markens produktionsförmåga, däremot bitvis riklig. Skogsbrukspåverkan i området varierar starkt men är i större delen av området svag eller måttlig. Norra och sydvästra delarna av bergsryggen är i stort sett opåverkade

av skogsbruk. Undantaget är sporadisk utfällning av gamla sälgar, troligen som ett slags kortsiktig viltvård. Södra halvan av bergets östsluttning har i senare tid genomgått av vedtäkt med maskin där man inriktat sig på lövträd och stormfällen. En skogsbilväg skär norrifrån ca 800 m in objektet längs bergets sydöstra sluttning. Myrmarker finns främst i södra och sydöstra delarna av objektet.

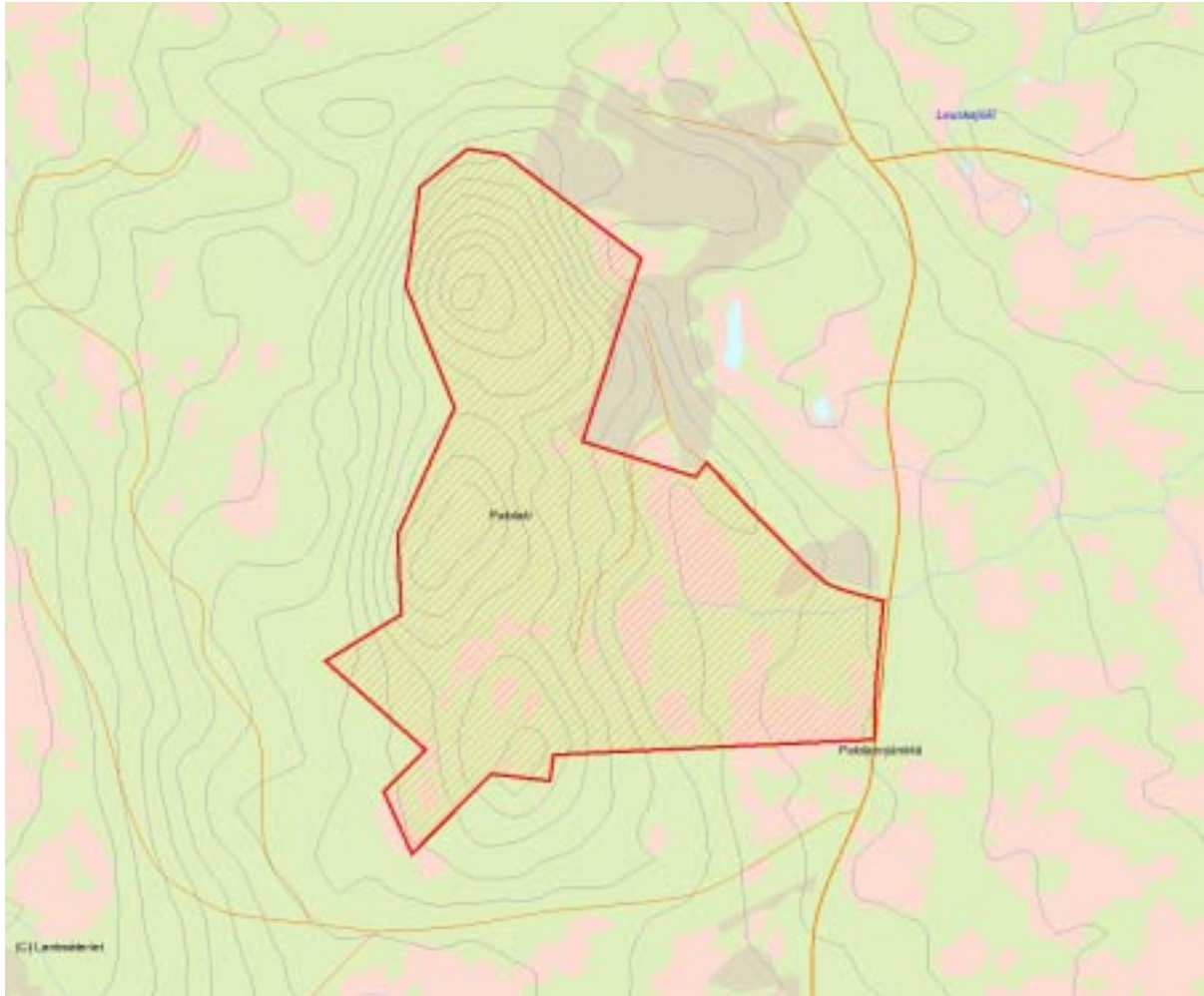

En brand för 150-200 år sedan har skapat den lövrika blandskog som täcker merparten av Palolaki.

Länsstyrelsens bedömning

Betydande delar av brännan på Palolaki är orörd eller svagt påverkad. Den påverkan som förekommit i form av en sentida, storskalig vedtäkt, samt utfällning av sälg för viltvård, har försämrat naturvärdena i delar av objektet men trots det finns fortfarande gott om sälg och björk även där ingreppen skett.

Mer produktiva, lövrika brännor som den på Palolaki är en naturtyp som är dåligt representerad i reservaten i norra delen av länet. Området har som helhet höga naturvärden, som om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:30 000

3788 Luouvavuoma

Kommun	Pajala	Totalareal	616 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	616 ha
Objektskategori	SM	Areal vatten	0 ha
Markägare		Areal produktiv skogsmark	174 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	174 ha
Areal värdekärna	108 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	25 ha

Kriterier för urval

- Sammansatta ekosystem
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Luouvavuoma är ett stort myr- och sumpskogsområde ca 3 mil norr om Pajala. En större bäck, Jalooja, rinner genom de centrala delarna av myrområdet och framförallt i anslutning till denna finns betydande arealer lågproduktiv, urskogsartad gran- och blandsumpskog samt gammal granurskog. Ute i myrlandet och längs kanterna av de mer produktiva skogsfläckarna finns också en hel del urskogsartad myrtallskog och impedimentartad blandsumpskog av fattigristyp. I västra delen av objektet finns ett område med produktiv, brandpräglad skog av skiftande karaktär. Det rör sig främst om lövrik, urskogsartad blandskog av lövbrännekaraktär med gott om grov, gammal vårtbjörk och asp samt en hel del död ved av gran, men även gammal, urskogsartad gransumpskog med stort inslag av fröföryngrad glasbjörk, samt ett mindre parti gammal tallnurskog på skarp hedmark. Huvuddelen av av objektet utgörs av myrimpediment och även en hög andel av den indelade skogsmarken utgörs av skogliga impediment.

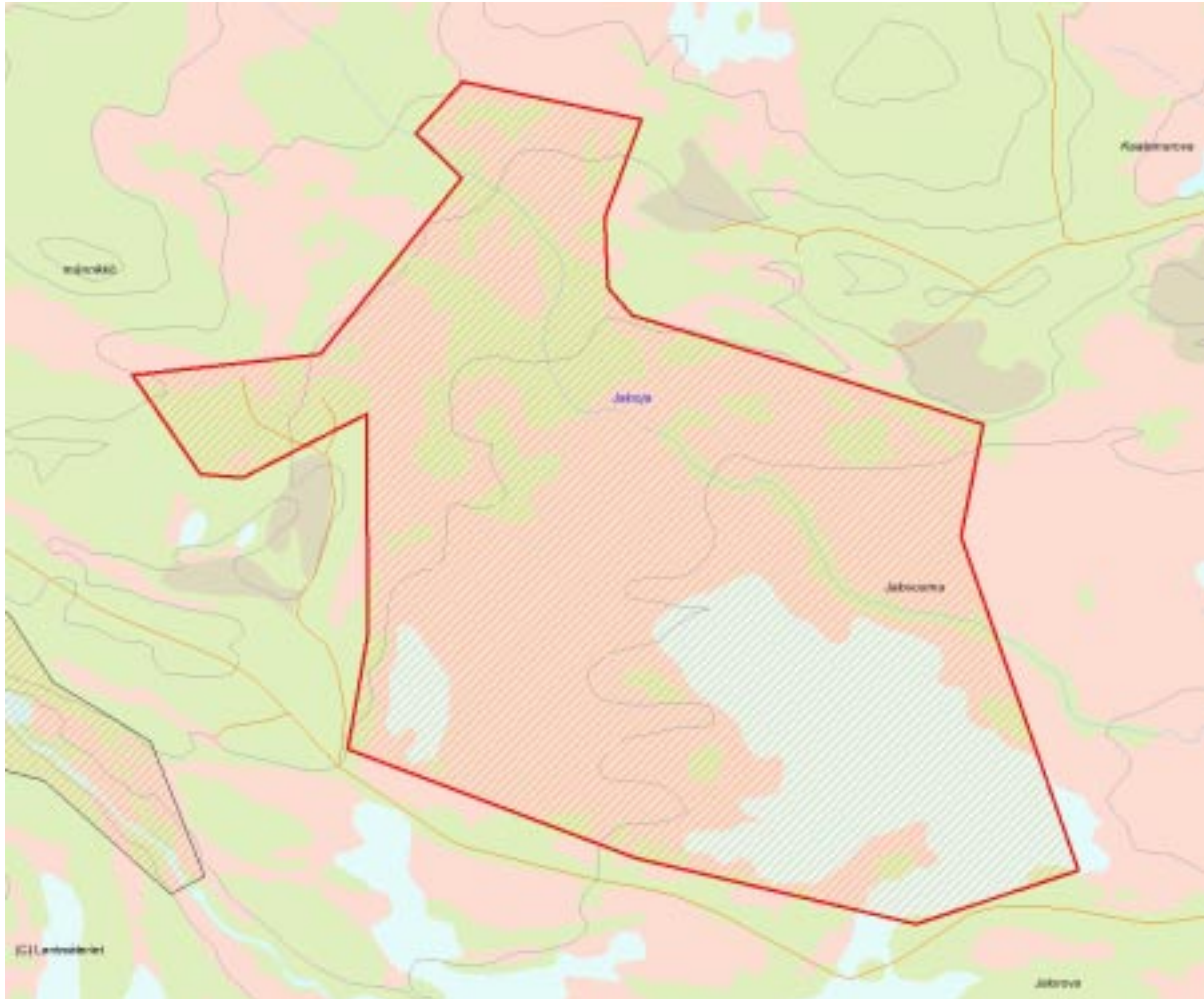
Luouvavuoma är ett stort myrland med öar av lågproduktiv urskogsartad barrskog.

Länsstyrelsens bedömning

Luovavuoma har höga naturvärden knutna till stora, opåverkade myrmarker av skiftande karaktär i kombination med urskogsartade, låglänta myrholmar, lågproduktiv granurskog och olika typer av impedimentartad, urskogsartad sumpskog.

Också mindre delar med produktiv, urskogsartad asprik lövbränna ingår i västra kanten av området. Sammantaget har Luovavuoma höga naturvärden som om de ska bevaras inte går att kombinera med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:30 000

2909 Naankitunturi

Kommun	Kiruna	Totalareal	847 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	817 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	30 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	603 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	603 ha
Areal värdekärna	550 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	95 ha	Areal arronderingsmark	20 ha

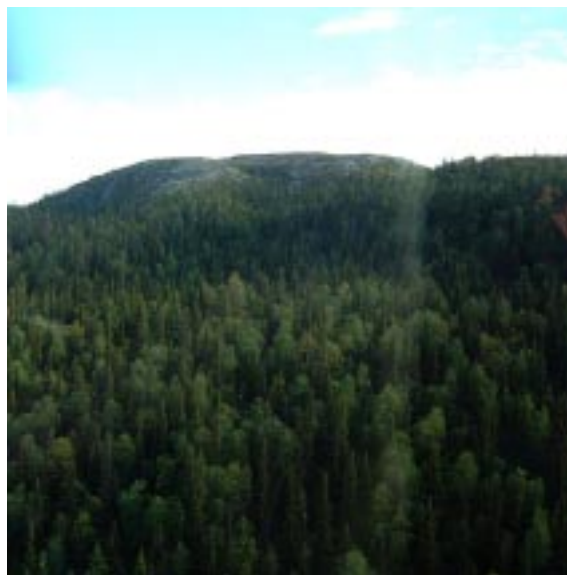
Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Naankitunturi (514 m ö h) är ett lågfjäll i sydöstra hörnet av Kiruna kommun, 12 km sydöst om Vittangi. De lägsta delarna av området, myrlandet väster om berget ligger på ca 290 m ö h. Lövrik granskog täcker bergets sluttningar som på den flackare östsidan även har inslag av tall. Skogsbrukspåverkan skiftar mycket inom objektet, från helt orörd skog till plockhugget och på västra sidan även avverkade bestånd där mycket löv lämnats. Skogen på Naankitunturi består nästan uteslutande av björkrik, lågproduktiv granskog. Bergets sluttningar är i norr och väst branta medan de i söder och öster har större, flacka partier mellan brantare delar. Vegetationstypen är övervägande av frisk blåbärstyp. Främst på västra sidan av berget är skogen i stora delar björkdominerad med varierande inslag av asp och sälg. I norr kläs sluttningen i stora delar av orörd eller svagt påverkad granskog med stort björkinslag. På östra sidan blir tallinslaget påtagligt, och skogen får karaktären av en gles, björkrik barrblandskog. Trots gott om spår efter äldre plockhuggning är skogen urskogsartad med gott om 200-300-åriga barrträd och död ved. Skogen på berget har brunnit, troligen kring mitten av 1800-talet, vilket förklarar den rikliga mängden fröförnygrad björk samt asp och sälg. I norra delen av området och högre upp i sluttningarna, är skogen svagt påverkad eller orörd, medan västsluttningen till stora delar är hårt påverkad av plockhuggning och av ovannämnda avverkningar. En lång remsa av varierande bredd har för 10-15 år sedan huggits ut längs den

nedre delen av västra sluttningen. Hyggena är dock inte markberedda eller planterade och mycket är lämnat, framförallt gamla lövträd men också undertryckta granar. Där bäcken rinner ut från Maunukaisenjärvi finns ett bestånd med strutbräken i den frodiga gransumpskogen. Myrmosaikens väster om berget har tagits med för att få med även låglandet nedanför berget med myrmarker och miljön längs bäcken. Skogen är äldre men påverkansgraden är okänd.

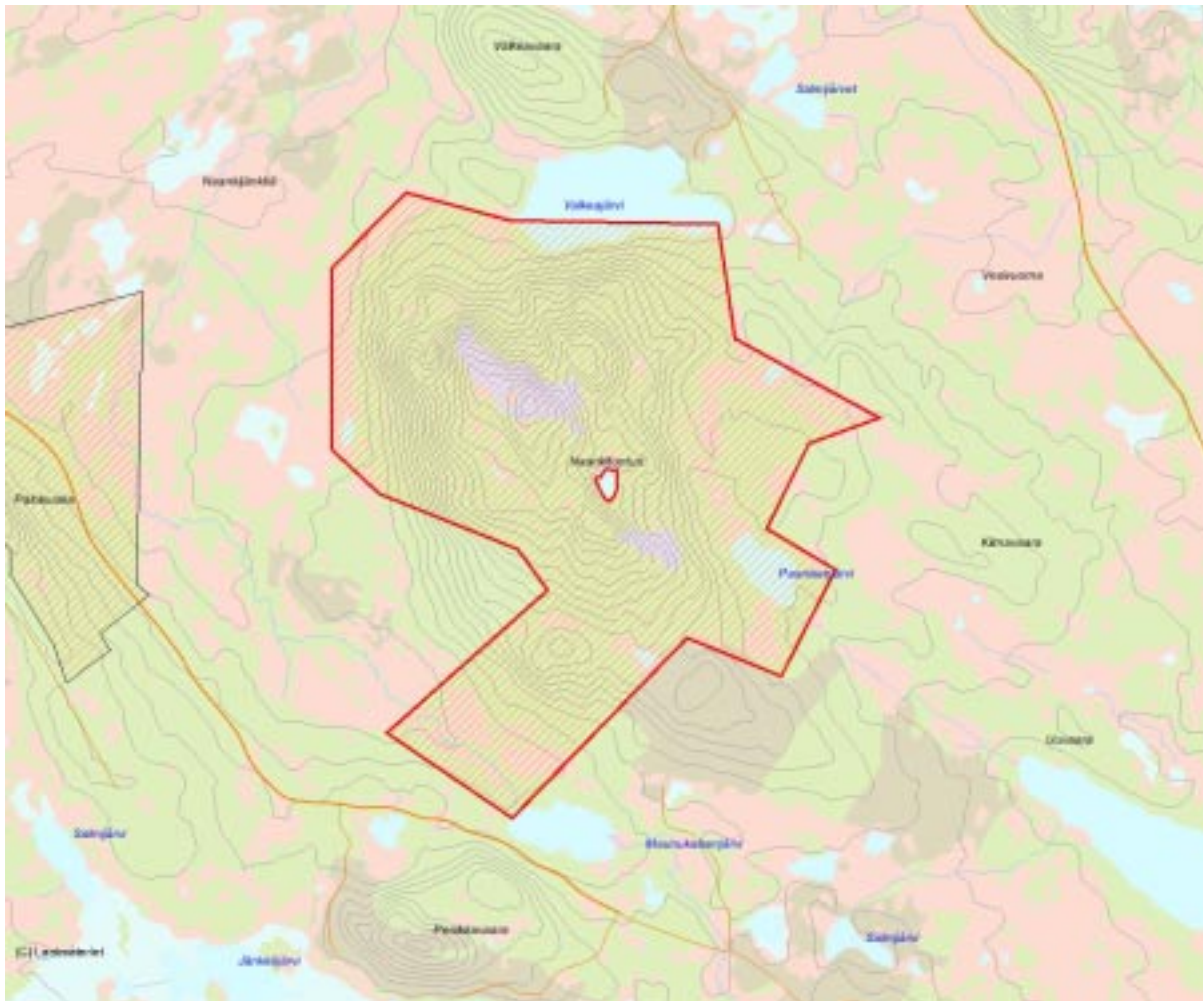

Bergets kala hjässa utgörs till stor del av hållmarker.

Länsstyrelsens bedömning

Naankitunturi är ett tydligt markerat, mindre lågfjäll och ett av de högre bergen inom ett stort område. Bergets täcks av nästan helt av gammal, ur- och naturskog av olika karaktär. Stora delar av skogen, främst på västsidan, utgörs av lövrik och bitvis björkdominerad successionsskog efter en större brand, med inslag av asp och sälg. Högre upp på berget, samt på norra och östra sidan är skogen

gammal och tydligt urskogsartad som i öster består av en fin urskogsartad barrblandskog med betydande björkinslag. Uppe på berget finns stora, släta hållmarkspartier. Områdets storlek och olika typer av värdefulla ur- och naturskogsmiljöer ger Naankitunturi höga naturvärden, vilka inte kan bevaras och fortsätta att utvecklas genom naturlig succession om skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:50 000

3820 Paloleuska

Kommun	Kiruna	Totalareal	252 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	252 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	182 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	182 ha
Areal värdekärna	182 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	1 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Paloleuska är ett mindre berg med urskogsartad skog och ligger 10 km väster om Merasjärvi i sydöstra delen av Kiruna kommun. Berget omgärdas av ett stort myrlandskap mot norr samt ett myrkomplex i sydväst som enligt Lämsstyrelsens våtmarksinventering håller höga naturvärden. En väg delar området i en västlig samt östlig del. Berget har en brant som vetter mot öster. Den västra sidan är mer påverkad av dimensionshuggning. Skogen domineras av tall med inslag av gran och löv. Flerhundraåriga tallar med brandljud uppträder ganska frekvent i södra delen av området, men i norr har de flesta dimensionsavverkats. Terrängen skiftar från blockighet och stup i norr till att i söder övergå till åsar med stavatallskog och inslag av små myrar. I vissa delar är andelen död ved och torrakor riklig. Området torde ha brunnit för ca 150-170 år sedan. Hela berget Paloleuska, inklusive uppe på toppen, har plockhuggits på 1940-50-talet och på senare tid har enstaka vindfällen tagits tillvara. Skogen domineras av tall med inslag av gran och löv. Öster om vägen utgörs objektet av en skog- och myrmosaik med delvis urskogsartad skog. Markskiktet varierar

för det mesta mellan blåbär- och lingonristyp.

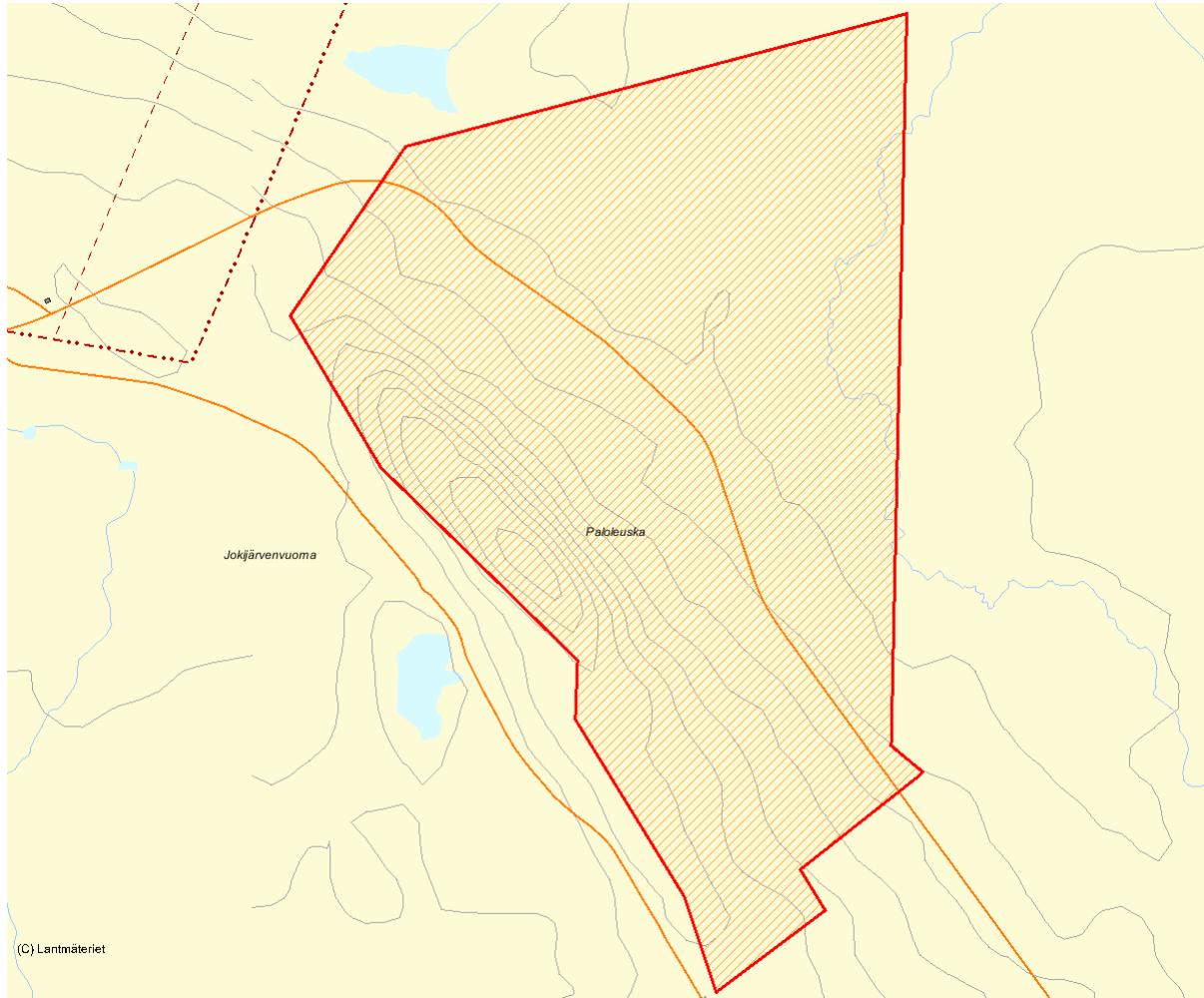
På berget Paloleuska finns det rikligt med död ved och torrakor.

Länsstyrelsens bedömning

Paloleuska hyser flera olika skyddsvärda urskogsmiljöer, allt från stavatallskog till gammal skog i myrland. De skilda biotoperna har höga naturvärden var för sig, och när dessa som i detta fall slås ihop till

ett större område blir skyddsvärdet än högre. Området har som helhet höga naturvärden som, om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:20 000

2910 Aareakursu

Kommun	Pajala	Totalareal	1 621 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	1 579 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	42 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	1 264 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	1 264 ha
Areal värdekärna	1 123 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	59 ha	Areal arronderingsmark	82 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet

Beskrivning av området

Objektet Aareakursu, ca 40 km nord-nordväst om Pajala, består av en mer än 15 km lång, smal skogsremsa längs Aareajoki, vilken längs de nedre ca tio kilometrarna bildar en brant klippravin, kursu. Förutom skogen längs Aareajoki ingår också den kvarvarande gammelskogen på Lumivaara i objektet. Aareakursu utgör ett smal stråk av gammal skog genom ett ca 6000 ha stort område med nästan uteslutande kalhyggen och ungskog. Skogen i ravinen är svårtillgänglig och har troligen blivit kvar av drivningstekniska skäl. Hällmarkstallskog, gransumpskog och lövrik blandskog samsas om det trånga utrymmet i ravinen, som ofta inte är bredare än ca 200 meter. Längre uppströms, där landskapet längs vattendraget flackar ut blir skogsremsan bredare och utgörs av äldre naturskog, ofta med fuktig granskog närmast bäcken. Skogen alldeles väster om sjön Lumijärvet är yngre än i resten av objektet, bitvis endast 70-100 år och håller i stora delar inte några höga naturvärden, men landskapet längs sjön har höga skönhets- och rekreationsvärden vilket alla eldstäder längs sjökanten tyder på. Skogen norr och nordost om Lumijärvet består av flerskiktad och olikåldrig naturskog, dels tallskog av frisk ristyp/lav-ristyp och dels barrblandskog av blåbärstyp. Området har brunnit ca år 1770 och de flesta träden har grott efter branden. I skogen finns spridda tallöverståndare, de flesta runt 300 år, av vilka många har brandljud. Brandljud har också påträffats i flera gamla vårtbjörkar

och även enstaka glasbjörkar. Åldern på dessa gamla björkar torde vara omkring 300 år. Mängden död ved varierar men överlag är det måttligt till gott om framförallt tallågor och bitvis torrakor. På Lumivaara växer urskogsartad, och till större delen orörd gran- och barrblandskog. Inslaget av håll- och klippmarker är bitvis stort på bergets övre delar.

Vy över Aareakursu.

Länsstyrelsens bedömning

Aareakursu karakteriseras av den långa och djupa klippgravinen med samma namn. Området domineras annars av olika slags gamla naturskogar som i hög grad är urskogsartade eller nära urskogsartade. Dels finns gammal grandominerad urskog på berget Lumivaara och dels brandpräglade tall- och barrblandskogar som vuxit upp efter bränder för ca 150-200 år sedan, och som har betydande inslag av ca 300-åriga tallöverståndare. Också skogen

kursun är tydligt urskogsartad och även den brandpräglad. Sammantaget har Aareakursu höga naturvärden dels för att områdets skogar nästan genomgående har höga eller betydande naturvärden och dels på grund av den intressanta geologin i ravinlandskapet samt de speciella livsmiljöer djupa raviner skapar. Om områdets höga naturvärden ska bevaras och få utvecklas fritt kan detta ej kombineras om skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:100 000

3778 Liekovuomanjärvi

Kommun	Kiruna	Totalareal	228 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	219 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	9 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	39 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	39 ha
Areal värdekärna	57 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Sammansatta ekosystem
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Liekovuomanjärvi ligger mellan Svappavaara och Vittangi i Kiruna kommun, strax söder om väg 45. Området är flackt och största delen av området utgörs av myrar och impediment. Längst i väster ligger en mindre sjö. Skogsholmarna ute i myrlandskapet består av fina urskogsartade skogar med gott om flerhundraåriga tallar, flera av träden har brandljud. I myrkanterna mellan fastmarksholmarna växer senvuxen urskogsartad gransumpskog. Död ved finns fläckvis på de torrare ställena, främst är det torrakor och lågor av tall. Där hittas också stubbar sedan plockhuggningsepoken. Vegetationstypen är lingon-kråkris-blåbär samt ett område med lavbeklädd hållmark. Skogarna i Liekovuomanjärviområdet har brunnit för uppskattningsvis 150 år sedan. I området förekommer även kulturspår i form av samisk barktäkt och enstaka tallar som stämplats men inte blivit huggna.

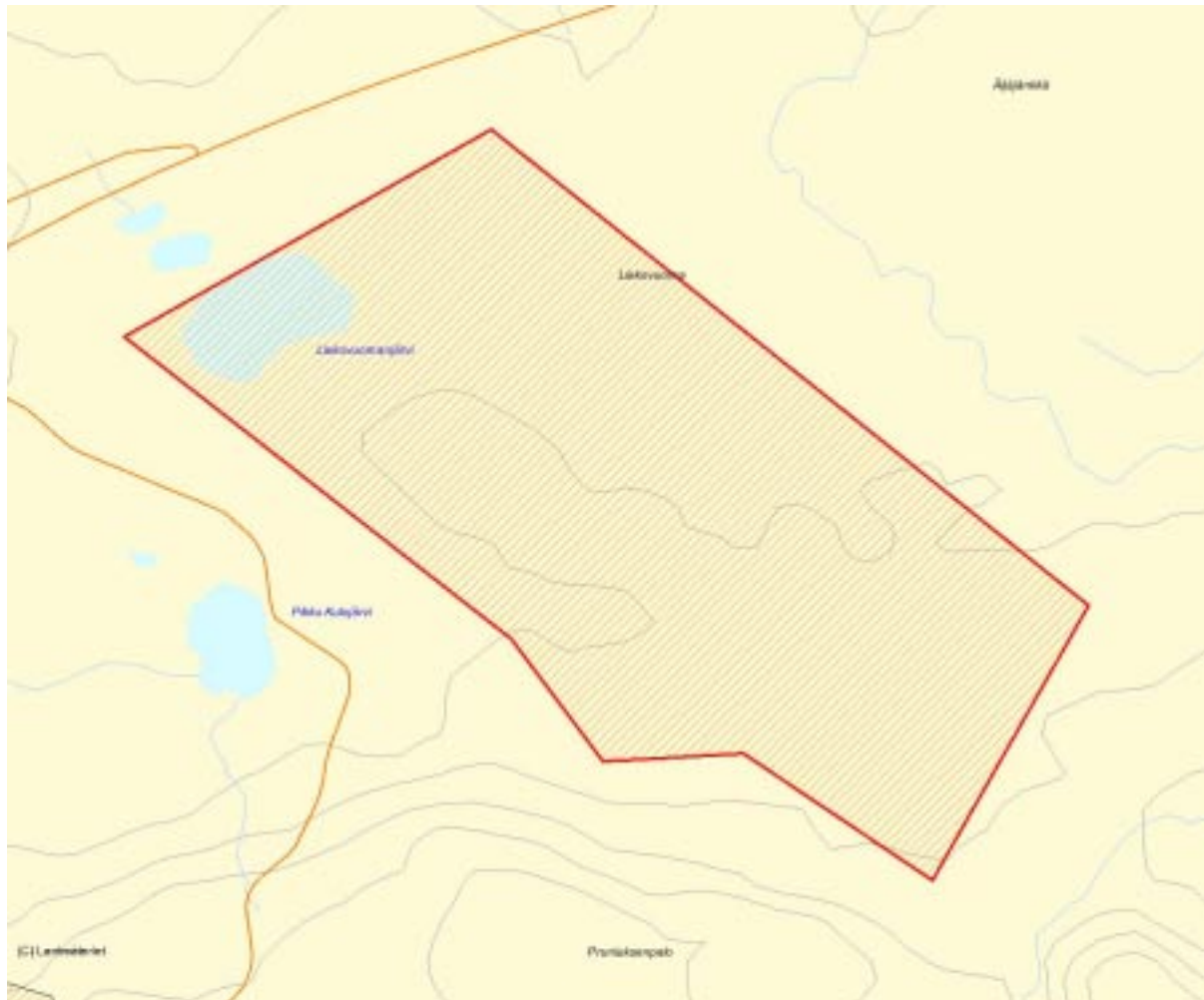
Liekovuomanjärvi är skogs- myrmosaik med urskogsartade tallskogar.

Länsstyrelsens bedömning

Liekovuomanjärvi är ett omväxlande skogsmyrmosaikområde med höga naturvärden. De skogliga naturvärdena utgörs av urskogsartad skog med gott om gamla tallar med brandljud på fastmarken samt senvuxen urskogsartad gransumpskog längs myrkanterna. Områdets stora diversitet och urskogsartade karaktär

har höga värden för arter som kräver ursprunglig skog för sin överlevnad. Liekovuomanjärvi är ett värdefullt myr- och urskogslandskap och har som helhet höga naturvärden som, om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:20 000

3750 Iso Paljukkavaara

Kommun	Pajala	Totalareal	624 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	624 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	560 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	560 ha
Areal värdekärna	503 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	57 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Iso Paljukkavaara ligger 11 km nordost om byn Keräntöjärvi i Pajala kommun och är ett stort urskogsartat landskap omringat av flera relativt höga skogsberg med mellanliggande dalar och myrar. Det avgränsade området utgörs av de tre branta bergen Iso Paljukkavaara, Pikko Paljukkavaara i sydväst samt delar av Urakkakero i nordost. Bäckan Alanen Kihlankijoki flyter tvärs igenom objektet. Området domineras nästan helt av tall med inslag av gran och i viss mån en del löv. Framför allt på Iso Paljukkavaara finns ofta ett stort graninslag i skogen som har karaktären av barrblandskog. Över hela objektet kan man se tallar med brandljud, förkolnade stubbar, naturliga högstubbar samt mycket grova lågor. Området torde ha brunnit för 200-220 år sedan. Terrängen i Urakkakero är brant och blockig i norr, men flackar av mot söder. Skogen karaktäriseras av torr- till skarp tallhed med steninslag med gott om död ved och torrakor. Östra sidan av Iso Paljukkavaara (394 m ö h) är även den mycket brant och grovblockig. Platån är flack och på gränsen till impedimentartad. Pikko Paljukkavaaras topp på ca 370 m ö h är helt impedimentartad. En svag plockhuggning har förekommit men helt opåverkade partier kan också hittas. Förekomsten av

signalarter är relativt sparsam, dock har en del rödlistade arter av vedsvampar hittats. Ristypen där är frisk blåbär/lingon.

I den blockiga terrängen på Iso Paljukkavaara finns många flerhundaåriga tallar.

2912 Manalainen

Kommun	Pajala	Totalareal	1 909 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	1 791 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	118 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	1 528 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	1 528 ha
Areal värdekärna	1 126 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	448 ha	Areal arronderingsmark	78 ha

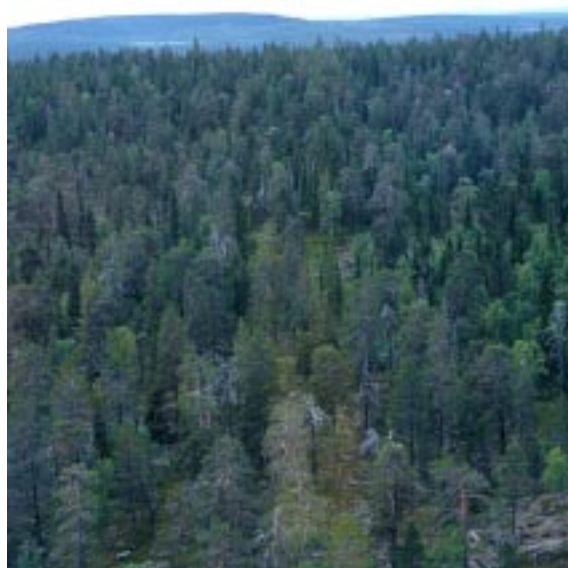
Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet

Beskrivning av området

Manalainen består av de två bergen Manalainen och Sofiarova, samt bäckravinerna på ömse sidor av Manalainen. Området ligger ca 40 km norr om Pajala, strax öster om byn Keräntöjärvi. Det är på Manalainen och Sofiarovas övre delar man finner den äldsta skogen. Där utgör 300-500-åriga tallar ofta ett stort inslag i bestånden och det är i regel gott om torrträd och lågor. Mängden död ved varierar i övrigt mycket inom området. Dvärgbägarlav är relativt allmän på gamla tallågor i området. Skogarna på bergen är präglade av återkommande bränder och över hela området finner man brandspår i form av kolade stubbar, torrakor och rotvältor. Många gamla tallar bär spår efter skogsbränder i form av ett eller flera brandljud. Den senaste branden på Sofiarova är daterad till ca 1770, en brand som ser ut att ha gått fram över större delen av berget. På norra delen av Sofiarovas karga topplatå och i dess nordvästra sluttning verkar skogen endast långsamt ha återetablerat sig efter branden. Den hårt brända marken och det kärva klimatet uppe på berget har gjort att återväxtbetingelserna efter branden varit svåra och berget har troligen under en period delvis haft en vardliknande, nästan kal topp. I den glesa skogen uppe på Sofiarova och även fläckvis på Manalainen är ripbär vanligt. Längs den västra bäcken, Naakajoki, finns en sträcka med frodig blandsumpskog av gran och glasbjörk med en yppig vegetation dominerad av högvuxna gräs och ormbunkar. I övrigt finns granskog främst längs nedre delen av Sofiarovas västra sluttning, samt ett mindre område

längre nedströms på västra sidan av Naakajoki. Större delen av skogen har huggits under dimensionsavverkningsepoken men där påverkan varit svagare är bestånden urskogsartade med gott om gamla träd och död ved. Nordöstra sidan av Sofiarova, utgörs av 70-80-åriga bestånd med enstaka tallöverståndare. Ett par tjärdalar har påträffats i anslutning till den östra bäcken varför stubbrytning kan antas ha förekommit i området i okänd omfattning.

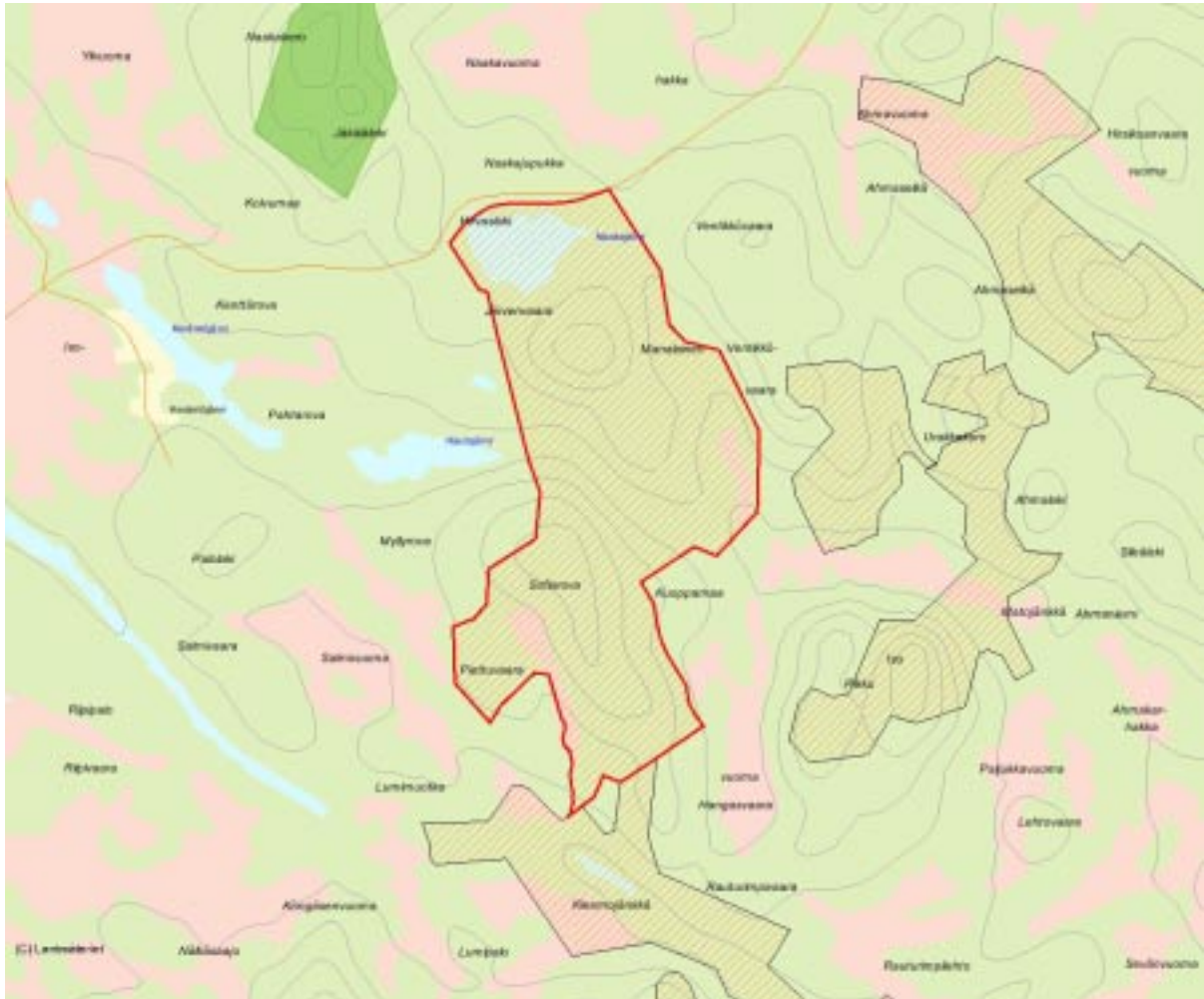
Torr, gles tallskog är utmärkande för Manalainen.

Länsstyrelsens bedömning

Manalainen är ett stort naturskogslandskap som domineras av torr tall- och barrblandskog som till stor del är urskogsartad eller nära urskogsartad. Skogen är genomgående brandpräglad och på bergen finns gammal, grov tall- och barrblandskog med gott om 300-500-åriga tallöverståndare. Delar av området utgörs av ca 100-200-åriga, brandföryngrade tallbestånd med inslag av överståndare och ofta gott om död tallved. Längs den större av de två bäckarna finns ett stråk av örtrik, urskogsartad blandsumpskog.

Trots påverkan från äldre tiders plockhuggningar och tjärbränning så har området kvar mycket av urskogens typiska element och strukturer. Manalainen är ett område med ett mycket högt sammantaget naturvärde som bygger på den i hög grad urskogsartade tall- och barrblandskogen. Värdet ökar än mer tack vare områdets storlek och obrutenhet. Manalainens natur- och landskapsvärden kan om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession inte kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:100 000

3944 Ventikkövaara S

Kommun	Pajala	Totalareal	296 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	296 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	260 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	260 ha
Areal värdekärna	255 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	5 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Berget Ventikkövaara ligger 9 km väster om byn Keräntöjärvi i norra delen av Pajala kommun. Området gränsar i norr mot Ahmaselkä och i öster ligger Urakkakero. I avgränsningen ingår Ventikkövaaras sluttningar i norr, söder samt i öster där sluttningen planar ut i en våtare myr och en bäck flyter genom myren. Ventikkövaara är ett talldominerat urskogsartat skogsområde som till stora delar är mycket blockigt. Skogen är typisk för norra Pajala kommun med gles, bitvis parkartad struktur och gott om gamla, storsvuxna tallar med brandljud. Nordvästra toppen utgörs av hållmarks- och klimatimpediment med enstaka mycket grova och lågväxta tallar. Vegetationstypen är övervägande av torr lingon-blåbärs typ, på topparna ökar inslaget av lav. Plockhuggning har förekommit men Ventikkövaara håller trots detta höga naturvärden p g a hög frekvens lågor och torrakor samt att många grova tallar med brandljud finns kvar. Området har troligen brunnit för ca 200 år sedan. En svag dal finns i den nordvästra delen som är mer påverkad av plockhuggning och överståndare saknas nästan helt. Överlag är Ventikkövaara ett fint tallskogsobjekt med stora urskogsartade partier

och rikligt med gamla tallar med brandljud och död ved.

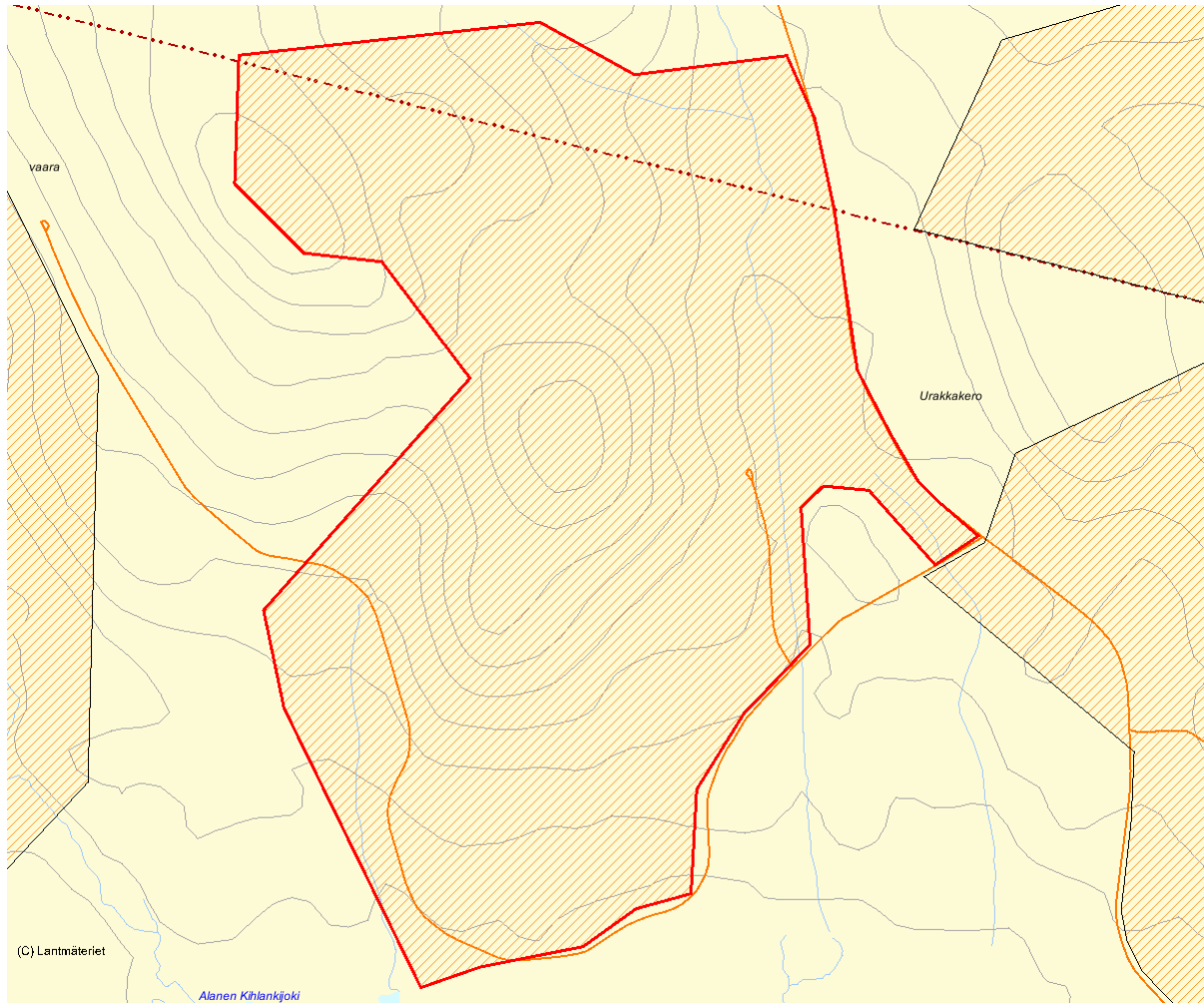

Gles urskogsartad tallskog på torr mark är typiskt för området.

Länsstyrelsens bedömning

Ventikkövaara består av en urskogsartad tallskog med höga naturvärden, såsom rikligt med lågor och torrakor samt gamla grova tallar. Många av gammeltallarna har spår efter brand i form av brandljud. Ventikkövaara ligger i ett område

med flera skyddsvärda objekt med främst tallanknutna värden. Området har som helhet höga naturvärden som, om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:20 000

3792 Löytyvuoma

Kommun	Pajala	Totalareal	592 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	591 ha
Objektskategori	SM	Areal vatten	1 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	226 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	226 ha
Areal värdekärna	216 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	10 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Sammansatta ekosystem
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Löytyvuoma är en skogs- och myrmosaik 6,5 km nordväst om Kihlanki i norra delen av Pajala kommun. Det myrrika området Löytyvuoma gränsar mot två låga skogsklädda höjder, i väst Peuravaara och i ost Rimikankaanvaara. I kanten av myren Löytyvuoma, strax väster om Löytyselkä finns ett fågeltorn. Ute på myren finns en grund myrtjärn, Löytyjärvi, som sänktes för slätter på 1930-talet, men som år 2000 återställdes till ursprungligt skick av Kihlangi intresseförening. Bortsett från Löytyselkä är området i stort sett ganska flackt. Granen är det dominerande trädslaget, med ett tämligen stort inslag av tall på Löytyselkä. Skogarna torde ha brunnit för omkring 180 år sedan. Ristypen är övervägande blåbär/lingon. Rimikankaanvaaras västra del utgörs av urskogsartad granskog med svag påverkan i form av lövhuggning. Söder om Löytyselkä finns ett område med ca 140-150-årig blandskog av tall och vårtbjörk. Här är påverkan betydande och mängden död ved är mindre sparsam, liksom överståndare som nästan saknas helt. Delvis är denna del dock mer naturlig i sin struktur och mer som en regelrätt lövbränna. Längst i söder, nära bäcken Löytyoja, är skogen

grandominerad med rikligt inslag av björk.

Lövbränna i östra kanten av Löytyselkä.

Länsstyrelsens bedömning

Löytyvuoma är ett myr- och skogsområde med övervägande höga naturvärden, både med avseende på skogen och våtmarkerna. Myren Löytyvuoma består i delar av en sänkt myrsjö som har ett rikt fågelliv och där finns ett fågeltorn. Skogen är i stora delar urskogsartad

dels gammal granskog men på löytytselkä också urskogsartad, lövrik blandskog. Löytyvuoma har som helhet höga naturvärden som, om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:50 000

3766 Kiimavaara

Kommun	Pajala	Totalareal	1 030 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	983 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	48 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	634 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	634 ha
Areal värdekärna	582 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	53 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Natursköna Kiimavaaraområdet ligger omkring 14 km sydost om byn Lainio och är ett flackt, småkuperat höjdområde. Det stora sammanhängande området består av berget Kiimavaara, på ca 300 m ö h, i norr och en myllrande mosaik av åsryggar, myrmarker, sjöar och små tjärnar. Urskogsartad tallskog, bitvis med stort inslag av bukettformad löv och även gran, dominerar hela området. Delar av skogen är helt opåverkad och klassas som urskog. Större delen av området är tydligt brandpräglad, och det finns gott om grova brandljudstallar. Den mellersta delen, vid de små tjärnarna, har brunnit för ca 150-160 år sedan. Branden har där gett upphov till tätstammig stavatallskog med gamla brandljudstallar som överståndare. Tillgången på död ved är relativt god och gäller i första hand tallågor. I öster finns urskogspartier med fuktiga, örtrika gransumpskogar med mycket död ved i form av lågor. På åsryggarna runt sjöarna i väster finns många gamla grova tallöverståndare och döda tallar både som torrakor och lågor. Granen är ännu för ung för att hunnit börja bilda lågor i någon nämnvärd omfattning. Myrarna är mosaikartat insprängda i landskapet. Marken domineras av ristypen blåbär/lingon. Området är en oas

i en trakt hårt påverkad av skogsbruk dit ortsbor gärna söker sig för rekreation och friluftsliv.

Kiimavaara är ett tilltalande moränlandskap med urskogsartade skogar.

2913 Ahmakero

Kommun	Pajala	Totalareal	881 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	880 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	669 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	669 ha
Areal värdekärna	527 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	110 ha	Areal arronderingsmark	31 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Området ligger 13 km nordväst om Kihlanki i norra delen av Pajala kommun, och består av berget Ahmakero och dess flacka västra och nordvästra delar. Glesa tallskogar karakteriserar objektet och framförallt i de östra delarna finns urskogsartad och relativt högvuxen tallskog. Höjden spänner från ca 290 till 400 m ö h. Gles och flerskiktad tallskog dominerar på Ahmakero, och trädens ålder varierar från ca 50-500 år. Bergets östra och övre delar kläs av urskogsartad tallskog av frisk ristyp med gott om relativt högvuxna tallar i åldern 300-500 år. Mängden död ved är dock dock i förhållande till skogens ålder men det finns en hel del torrfuror samt spridda grova tallågor. Längs bergets södra sluttning är marken friskare och det finns ett stort inslag av vårtbjörk i tallskogen, fläckvis även av asp, så att skogen bitvis har karaktären av en äldre lövbränna. Brandspår förekommer över hela objektet i form av kolade högstubbar, torrakor och rotvältor. Hela skogen i objektet har påverkats av dimensionsavverkning under 1900-talets första hälft. Påverkansgraden är svag till måttlig. I nordvästra delen av objektet är den dominerande generationen runt 100 år vilket troligen beror på brand men som också skulle kunna bero på hårt utnyttjande av skogen långt tillbaka. Bedömningen av skogsbrukspåverkan är osäker i delar av området, särskilt i nordväst, där avverkningsstubbar i stort sett saknas, samtidigt som man ser spår efter stubbrytning. Omfattningen av stubbrytningen är svår att bedöma. Endast ett par små högar

med avkapade rotdelar påträffades under inventeringen. En kompletterande inventering med tyngdpunkten på brand- och kulturhistoriken skulle behöva genomföras för att korrekt bedöma graden av mänsklig påverkan och var nordvästra och norra gränsen för objektet bör förläggas. Vegetationstypen i området är övervägande av frisk ristyp med varierande kråkbärsinslag. Högre upp på berget finns även fläckar med ripbär.

Gles, flerskiktad och urskogsartad tallskog på Ahmakero.

3786 Luottamaa

Kommun	Kiruna	Totalareal	213 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	201 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	12 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	139 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	139 ha
Areal värdekärna	105 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	23 ha	Areal arronderingsmark	11 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Luottamaa ligger drygt 10 km nordost om Vittangi i Kiruna kommun. Området är flackt och i södra delen svagt sluttande mot söder och utgörs av ett mosaikartat skogsområde med insprängda småmyrar och sumpskogsimpediment mellan och inom sjöken med mer produktiv skog. I norra delen är skogen blandad med talldominerade fläckar. Skogen är flerskiktad, olikåldrig och tämligen välsluten med ett betydande inslag av gamla tallar mellan 250 och 500 år. I söder blir skogen mer talldominerad och fuktig. Det finns gott om död ved i den gamla skogen, inte minst i form av torrträ. Merparten av skogen är urtskogsartad men i området ingår också små bitar av ungskog som arronderingsmark och förstärkning till den gamla urskogen.

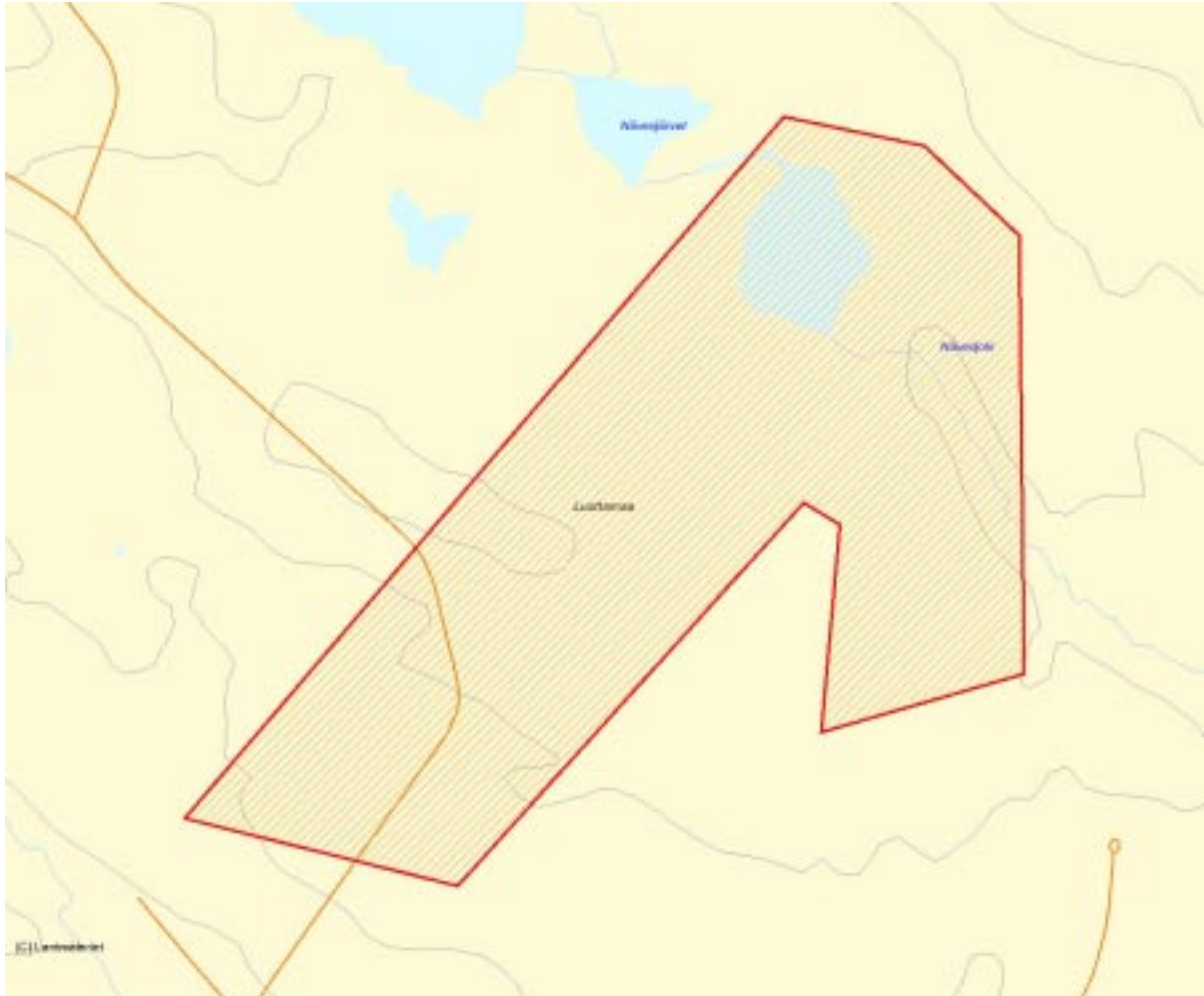

Den gamla tallskogen kontrasterar starkt mot ungskogen i bakgrunden.

Länsstyrelsens bedömning

Luottamaa är ett område med urskogsartad skog och är därför viktigt för skogslevande arter som är beroende av urskogens strukturer för sin överlevnad och fortplantning. Området innehåller många lämpliga boträd för större rovfåglar som havs- och kungsörn och den gamla skogen

är också habitat för gammelkogsarter med minskande populationer såsom lappmes, lavskrika och tretåig hackspett. Området har som helhet höga naturvärden som, om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:20 000

4606 Lipistövaara

Kommun	Pajala	Totalareal	185 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	182 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	2 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	143 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	143 ha
Areal värdekärna	85 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	53 ha	Areal arronderingsmark	5 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för friluftsliv
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Lipistövaara är beläget 10 km sydväst om Parkalompolo intill Lainioälvens fors Lipistökoski. Forsen och selet nedanför, Lipistöonka är känt i hela Sverige för sitt laxfiske. Längs älvsträckan inom objektet finns partier med klippor som stupar ner mot älven. Objektet utgörs till största delen av tallhed och i öster finns det även urskogsartad granskog. En myr som går i väst-östlig riktning delar objektet i en nordlig respektive sydlig del. De lågproduktiva skogarna har brunnit hårt för ca 130 år sedan. Partier med allmänt av hänglav förekommer. Vegetationstypen är av lavristyp och hedarna är bitvis ganska hårt nedbetade på renlav. Den talldominerade skogen i nordväst är ca 120 år och ger ett städat intryck med liten andel död ved. Överståndare saknas i princip förutom enstaka brandljudstallar i kanten mot myren. Inom området finns rester av tjärdalar, vilket förklarar den låga andelen död ved och stubbar av överståndare i nordvästra delen. Centrala delen av området utgörs av en ca 170-årig nästan orörd tallhed med gott om gamla tallar med brandljud. Dessa delar är lätt plockhuggna och det finns också gamla lappstubbar spridda över området men naturvärdena i området är fortfarande bibehållna. I svackor och mot myrkanterna finns även granskogspartier med en hel del lågor. Längst i öster växer en urskogsartad granskog med stor andel bukettformigt löv samt inslag av tall mot älven. Granskogen har rikligt med lågor samt enstaka tallöverståndare. Vissa partier har

karaktären av "plockepinnskog", d v s med riklig förekomst av lågor. Vegetationstypen är av frisk ristyp och domineras av lingon. Västra del utgörs av lågörtstyp. En liten del av granskogens västra del är förhyggesrensad för ca 15 år sedan i övrigt finns ingen annan påverkan än enstaka stubbar. Området längs älven är naturskönt och flitigt besökt av det rörliga friluftslivet.

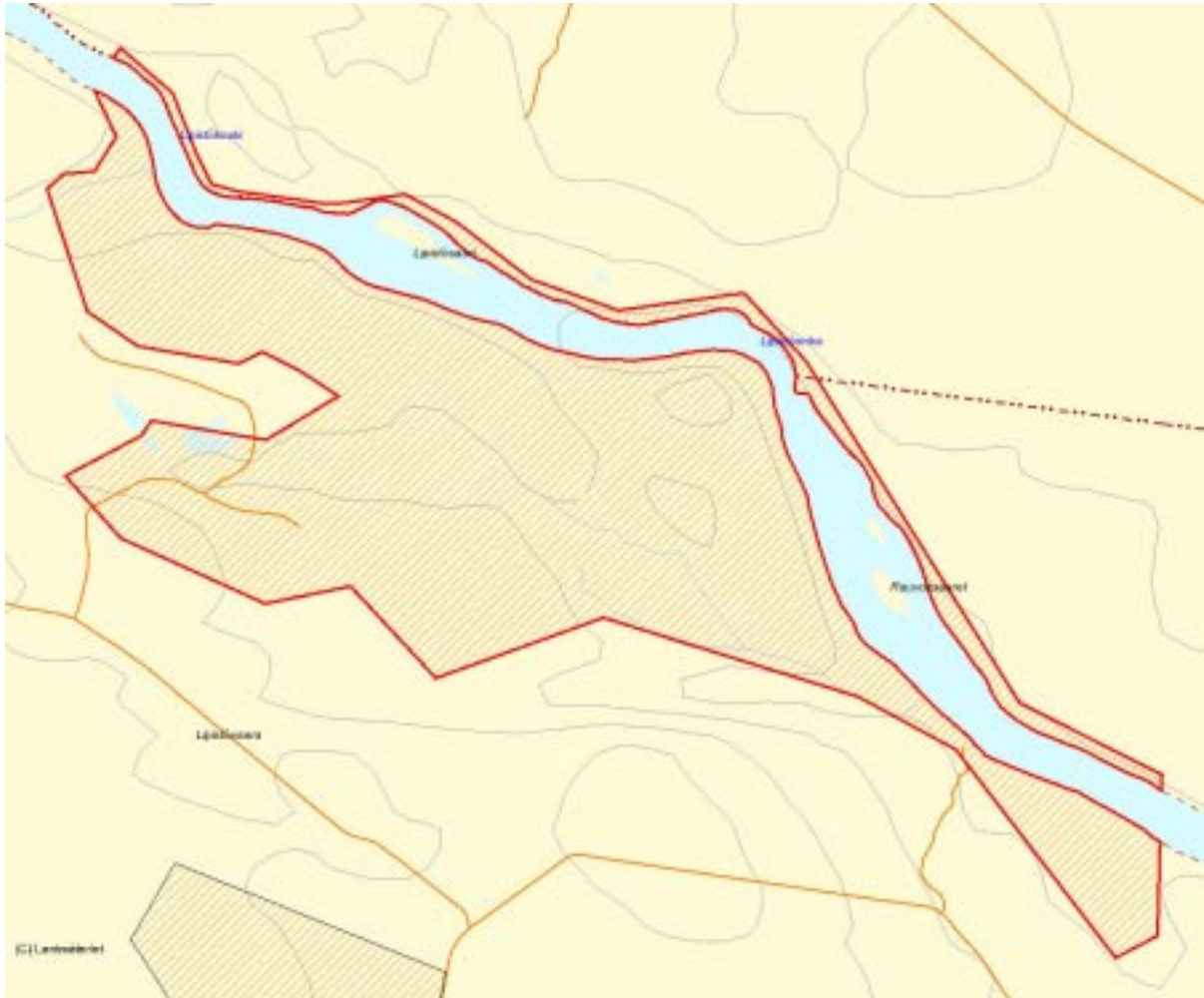
Urskogsartad granskog i östra delen av området.

Länsstyrelsens bedömning

Lipistövaara har till stor del skogar med höga naturvärden som i kombination med Lainioälvens naturvärden höjer områdets status. De skogliga naturvärdena består av områdets tallnatskogar med gamla tallar med brandljud samt den urskogsartade granskogen med rikligt av död ved i form av lågor. Utöver områdets biologiska värden

är Lipistöönkka ett populärt laxfiskeområde och har således betydelse för det rörliga friluftslivet. Inom området finns en relativ stor andel utvecklingsmark som binder ihop skogens värden med älvens. Om de höga naturvärdena vid Lipistövaara skall bevaras, kan de inte kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:20 000

3796 Maejärvi

Kommun	Kiruna	Totalareal	190 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	167 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	23 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	45 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	45 ha
Areal värdekärna	60 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	7 ha	Areal arronderingsmark	3 ha

Kriterier för urval

- Sammansatta ekosystem
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för rennäringen
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Maejärvi är ett litet urskogsobjekt 11 km nordost om Vittangi i Kiruna kommun. Området består av en myr-/skogmosaik med inslag av småtjärnar, av vilka Maejärvi är den största. Skogen på de låga fastmarksholmarna består av gammal urskogsartad tallskog eller barrblandskog. I den urskogsartade tallskogen finns gott om gamla, knotiga gammeltallar i 300-500-årsåldern. Skogen är lågproduktiv och uppfrysning av sten och block i den låglänta, fuktiga marken har med tiden skapat spridda, små blocksänkor vilka också förekommer inne i skogens mer låglänta delar. Att detta är en aktiv process kan man se på att många av de äldre tallarna lutar kraftigt åt olika håll.

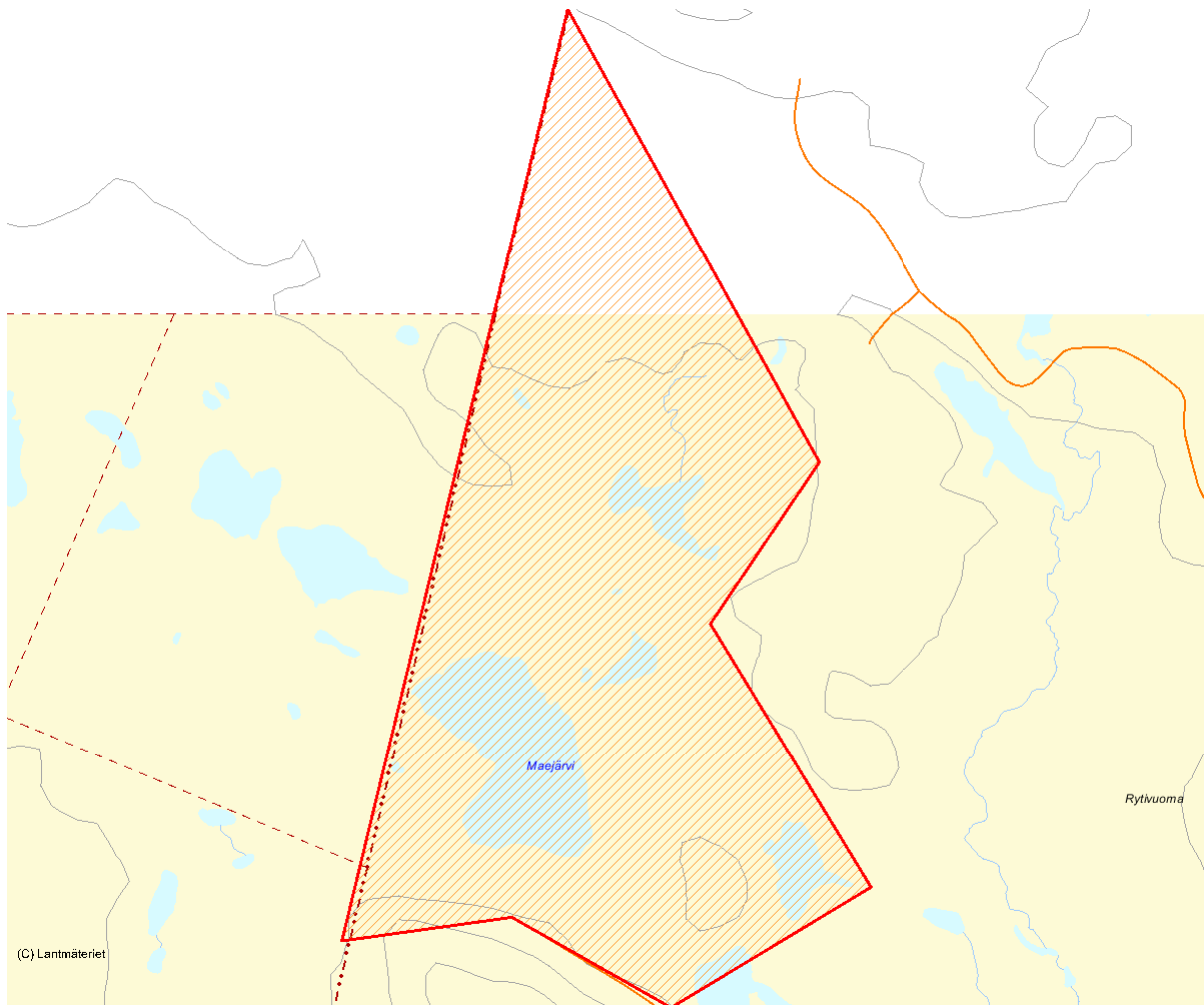

Blocksänka i den gamla tallskogen i norra delen av området.

Länsstyrelsens bedömning

Enligt länsstyrelsens bedömning har Maejärvi höga naturvärden. Området utgör en värdefull mosaik av myr, småtjärnar och urskogsartad skog med gott om riktigt gamla träd. Området bedöms ha stort värde för typiska boreala gammelskogsarter såsom lappmes, lavskrika och tretåig hackspett,

liksom för många rödlistade lavar och vedsvampar beroende av strukturer och substrat som hör den gamla urskogen till. Området har som helhet höga naturvärden som, om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:20 000

2914 Kiuhtisvaara

Kommun	Pajala	Totalareal	348 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	348 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	343 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	343 ha
Areal värdekärna	311 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	33 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt

Beskrivning av området

Kiuhtisvaara är ett relativt flackt berg i den norra delen av Pajala kommun, ca 15 km nord-nordväst om Kihlanki. Objektet utgörs av den kvarvarande glesa tallskogen på den nordvästra halvan av berget. Höjden i området varierar mellan ca 225 och drygt 350 m ö h. Framförallt är det den karga gamla tallskogen som karakteriserar Kiuhtisvaara. Uppe på bergets flacka övre delar är skogen gammal och parklikt gles med en stor andel gammeltallar i åldern 300-500 år, samt varierande förekomst av grova torrfuror och tallågor. Vegetationstypen domineras av frisk till torr ristyp med övervägande blåbär och lingon samt varierande kråkbärsinslag. Speciellt uppe på den karga platån och i nordväst finns i skogen ofta lavfläckar och blockansamlingar insprängda i ristypen. I den nordöstra samt sydligaste delen av objektet växer betydligt växtligare och tätare bland-skog av frisk blåbärstyp som i söder har inslag av lågörtstäckor och en hög andel lövträd. Även här är skogen urskogsartad med gott om gamla tallar och även vårtbjörkar i åldern ca 250-300 år. Skogen i området är brandpåverkad och brandljud liksom kolad ved påträffas i hela objektet. Flera tallar har två brandljud och enstaka bär spår efter 3-4 bränder. Merparten av skogen

i objektet är påverkad av äldre tiders dimensionsavverkningar. På den västra toppen och dess södra brant är skogen dock i princip orörd.

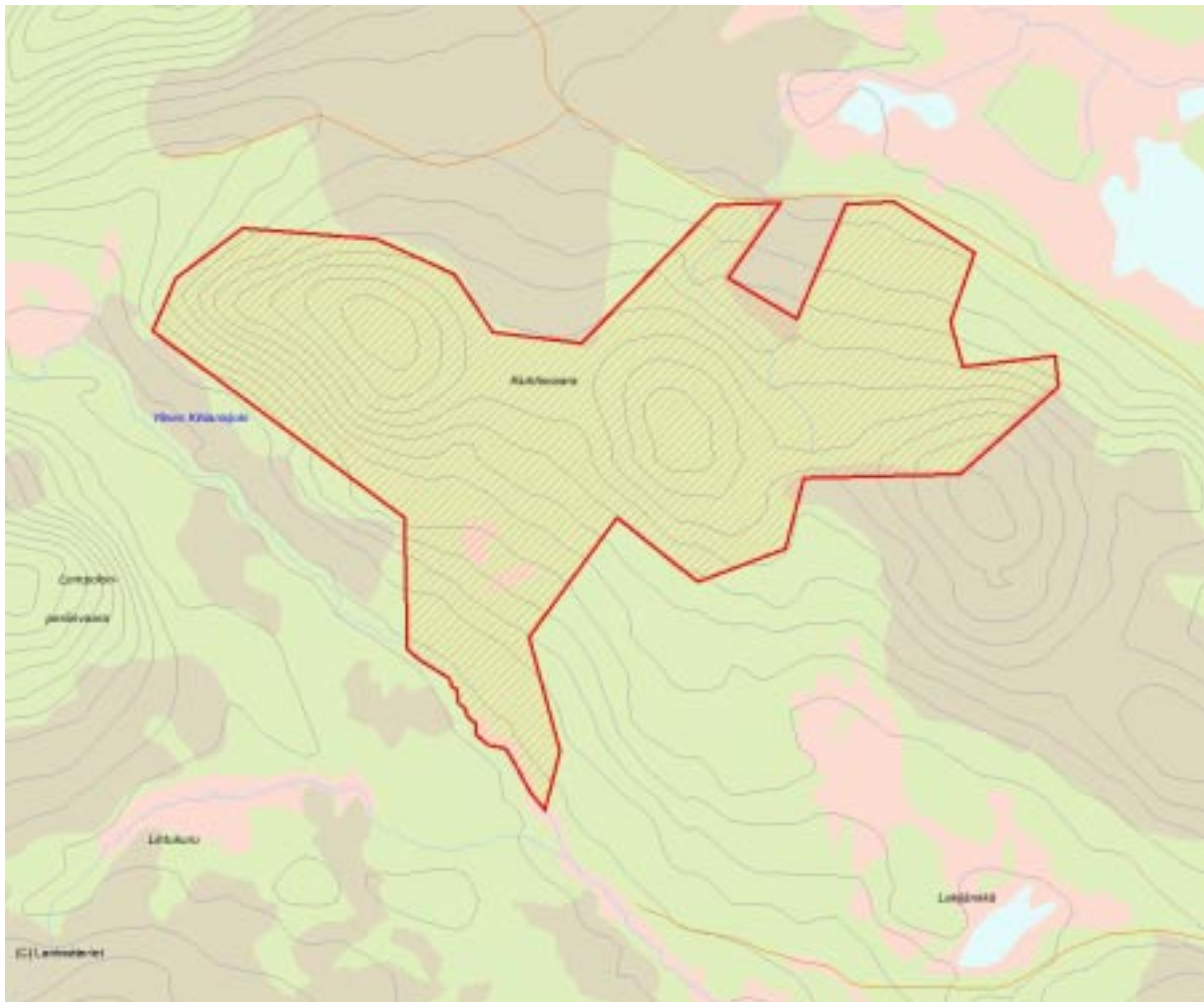
Gles urskogsartad tallskog på västra toppen av Kiuhtisvaara.

Länsstyrelsens bedömning

Tallskogen på Kiuhtisvaara har trots påverkan från dimensionsavverkning höga naturvärden med gott om gammeltallar i åldern 300-500 år. Även blandskogen i nordöst och i södra spetsen har höga naturvärden. Mindre delar längs kanterna

utgör förstärkningsområde till den gamla naturskogen på berget. Området har som helhet höga naturvärden, som om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:30 000

3940 Vathanvaara-Nälkäjoki

Kommun	Kiruna	Totalareal	2 546 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	2 499 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	46 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	739 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	739 ha
Areal värdekärna	1 752 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	120 ha

Kriterier för urval

- Sammansatta ekosystem
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet

Beskrivning av området

Ca 40 km öster om Kiruna finner man Vahtanovaaraområdet, ett ca 1-3 km brett och en dryg mil långt stråk med gles urskogsartad skog och myrar med gammal blandsumpskog. Området sträcker sig i nord-sydlig riktning mellan Vittangiälven i norr och Torneälven i söder. Skogen i området är till övervägande del urskogsartad och till stor del helt opåverkad av skogsbruk. Mest påverkade delar är längst i norr mot Vittangiälven, liksom på nordligaste delen av berget Vahtanovaara, där skogen är tydligt plockhuggen men trots det mer eller mindre urskogsartad med rikligt förekommande grova gammeltallar i åldersklassen 300-500 år. Dessutom ingår, av arronderingsskäl, ett antal spridda äldre hyggen och ungskog med en sammanlagd areal av ca 100 ha, vilket utgör ca 4 % av områdets areal. I övrigt domineras området av mestadels mycket lågproduktiv urskogsartad barrskog som i låglandspartierna har karaktären av gammal, gles och lågvuxen blandurskog på fuktig mark av fattigristyp. På bergssidorna finns framförallt på Vahtanovaaras sydvända delar betydligt mer produktiv och välsluten tallskog uppkommen efter brand för uppskattningsvis 200-250 år sedan. På bergshöjdernas övre flackare delar är skogen mycket lågproduktiv och starkt björkblandad och är att betrakta som klimatimpediment

efter fjällbarrskog. Där dominerar barrblandskog eller granskog som till synes är helt opåverkad av skogsbruk. I området ingår också några mindre sjöar och tjärnar.

Betydande delar av den indelade skogen i objektet är gles och impedimentartad.

3812 Nuorukkavuoma

Kommun	Pajala	Totalareal	788 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	784 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	4 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	366 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	366 ha
Areal värdekärna	350 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	8 ha	Areal arronderingsmark	7 ha

Kriterier för urval

- Sammansatta ekosystem
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

Nuorakkavuoma ligger 11 km väster om byn Parkalompolo, strax norr om Lainioälven i nordvästra kanten av Pajala kommun. Området har en mosaikartad struktur där fastmarkspartier och åsar varvas med större och mindre våtmarkspartier. Typiskt för dessa extremt nordliga skogar är det nästan genomgående stora inslaget av klen, bukettformig glasbjörk. Överallt i området finns spår av gamla skogsbränder och den senaste bör ha inträffat för 130-140 år sedan. I västra delen av området överväger fastmarken mot myrarna. Här finns dels gammal tallnurskog som till stor del är urskogsartad, samt lågproduktiv urskogsartad barrblandskog med ett kraftigt inslag av bukettformig glasbjörk. Överlag finns ett stort inslag av gamla tallar i 250-400-årsåldern varav många har tydliga brandljud. I tallskogen är tillgången på liggande död ved dock mestadels sparsam. Att det finns gott om eller rikligt med gamla brandljudstallar men få stubbar och lite död ved på marken är något av ett kännetecken för de gamla tallskogarna i nordöstra delen av länet där tjärbränningen haft stor spridning. I norra delen av området övergår barrskogen bitvis i lågproduktiva lövbrännor som domineras av gamla glasbjörksbuketter. Vedhuggning i lövpartierna genom utfällning av grövre björkstammar har de senaste åren fläckvis varit omfattande. Där graninslaget ökar är skogen också mindre påverkad av

plockhuggning och är ofta i stort sett orörd. Skogen blir också där mer låglänt och lågproduktiv med dvärgbjörk i fältskiktet i fuktigare delar. Östra delen av området domineras av myrmarker med små insprängda myrholmar med lågproduktiv gran- eller barrblandskog.

I tallskogen finns det gott om riktigt gamla träd, men oftast sparsamt med lågor.

3904 Pitkäkielinen

Kommun	Kiruna	Totalareal	528 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	474 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	54 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	173 ha
		Ovanför fjällnära gräns	66 ha
		Nedanför fjällnära gräns	107 ha
Areal värdekärna	272 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	8 ha	Areal arronderingsmark	9 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för friluftsliv
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Pitkäkielinen är en smal, knappt 9 km lång remsa av skog och myr längs södra kanten av det stora fjällskogsreservatet Torneträsk-Soppero fjällurskog. Området ligger tvärs över Inlandsvägen, 14 km norr om Vittangi. I västra delen av området finns en liten fiskesjö, Kokkajärvi, med en parkeringsplats intill, flera bryggor och vindskydd uppsatta runt sjön. Skogen runt sjön består mest av gammal, hårt plockhuggen restskog men har trots det vissa naturvärden i form av många ca 250-300-åriga tallöverståndare. Också norr om Kokkajärvi finns gammal naturskog med gott om äldre tallar, samt en fläck närmast sjön med gammal grandominerad naturskog. I den centrala delen av området, strax öster om landsvägen, dominerar myrmarker med insprängda låglänta myrholmar varav en stor del impedimentskog. I östra delen av objektet finns ett större avsnitt med gammal, plockhuggen men till stor del urskogsartad barrblandskog. Tillgången på gamla tallöverståndare är god i dessa bestånd, som synbart inte skiljer sig från angränsande skog inne i reservatet. Där finns även en del gamla rötade granlågor. Sammanlagt utgörs ca 60 % av skogen i objektet av urskogsartad gammelskog, medan resterande delar utgörs av restskog eller annan påtagligt plockhuggen naturskog, samt även mindre delar med självföryngrad ungskog. Pitkäkielinen ligger strategiskt i kanten av det stora naturreservatet

Torneträsk-Soppero, i anslutning till Inlandsvägen. Områdets lättillgänglighet intill Inlandsvägen tillsammans med fiskesjön Kokkajärvi med dess parkering och rastplats gör Pitkäkielinen till en mycket lämplig inkörspport och informationsplats till det stora naturreservatet.

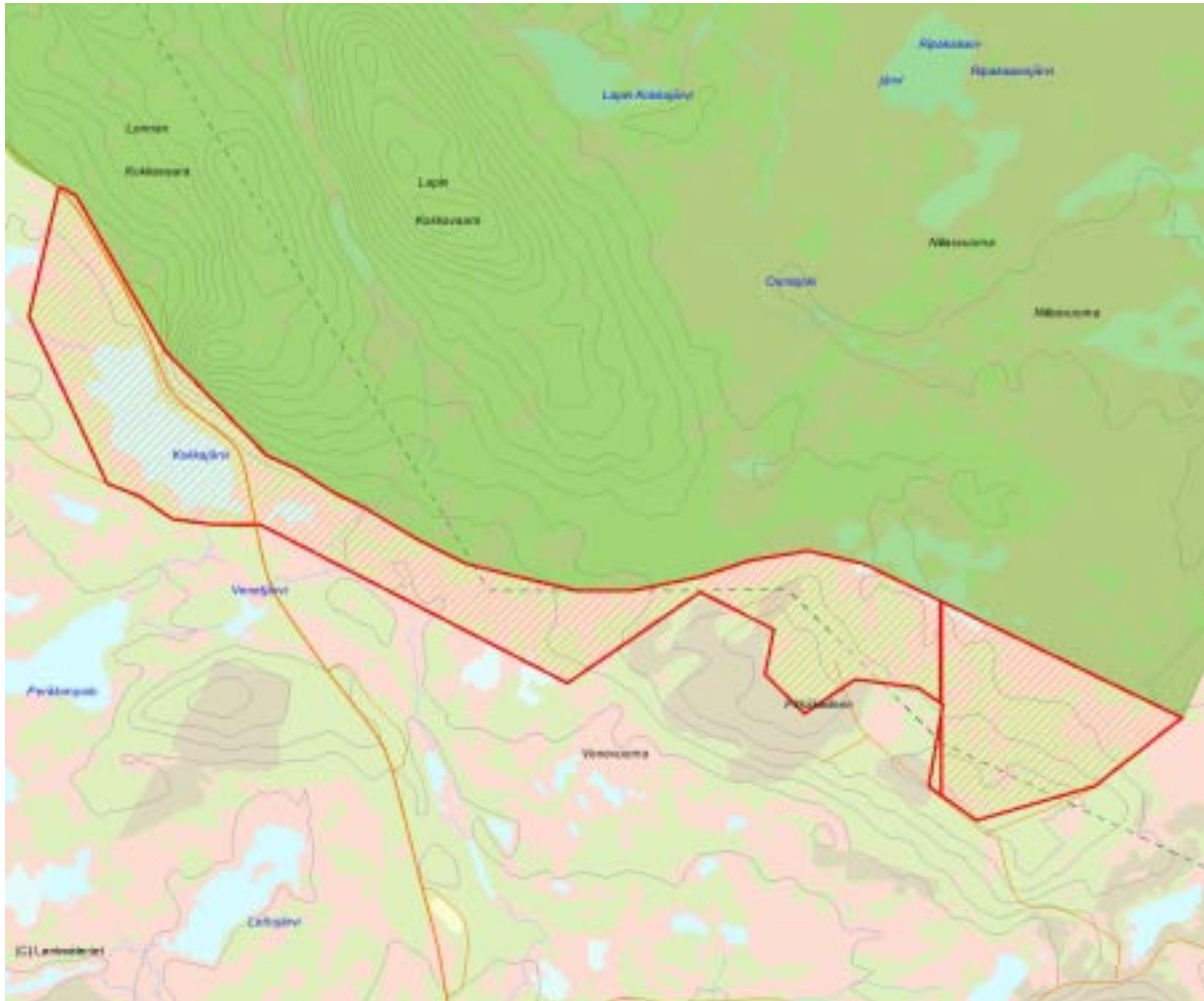

Rastplatsen vid Kokkajärvi i västra delen av området.

Länsstyrelsens bedömning

Pitkäkielinen är en smal remsa med skog och myr längs södra kanten av Torneträsk-Sopperoreservatet. I öster finns ett större avsnitt med gammal, urskogsartad barrblandskog som innehåller gott om gamla tallöverståndare och rötade granlågor. I väster finns en fin fiskesjö med anlagd parkering, bryggor och flera vindskydd. Skogen runt sjön har karaktären av restskog men har betydande inslag av ca 250-300-åriga tallöverståndare. Totalt utgörs merparten av skogen i området av gammal naturskog som

till stor del är urskogsartad. Objektet har betydande naturvärden genom sina gamla, och till stor del urskogsartade naturskogar, men området har också stort bevarandevärde genom att det ligger strategiskt och lättillgängligt i anslutning till reservatet och Inlandsvägen, och skulle kunna tillföra mycket till det befintliga reservatets tillgänglighet för allmänheten. Områdets höga naturvärden och potentiella värde för intilliggande reservat kan inte bibehållas om skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:50 000

3908 Ruostekaltiovuoma

Kommun	Kiruna	Totalareal	232 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	229 ha
Objektskategori	SM	Areal vatten	2 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	38 ha
		Ovanför fjällnära gräns	38 ha
		Nedanför fjällnära gräns	0 ha
Areal värdekärna	53 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	18 ha

Kriterier för urval

- Sammansatta ekosystem
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränsar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Ruostekaltiovuoma ligger ca 20 km nordost om Vittangi i Kiruna kommun, och utgörs av en remsa skogs-myrmosaik längs kanten av det stora fjällskogsreservatet Torneträsk-Soppero. Skogen på myrholmarna är talldominerad med fläckvis ett visst inslag av gran. Strukturen är flerskiktad, olikåldrig och tydligt urskogsartad med gott om gamla, plattkroniga tallar. Myrholmarna utgörs av smala, bågformade åsar och är väldigt utsatta för vind i det flacka, myrrika landskapet. Jordmaterialet verkar tämligen grovkornigt och utgörs sannolikt av flygsand eller någon annan form av sandigt sediment. Som följd av detta finns rikligt med rotvälvor av tall i olika grad av nedbrytning. I objektet ingår också avverkade myrholmar som arronderingsmark.

Skogen på de utsatta myrholmarna är tydligt urskogsartad.

3722 Anokangas

Kommun	Pajala	Totalareal	852 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	766 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	86 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	709 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	709 ha
Areal värdekärna	565 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	144 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för friluftsliv
- Särskild betydelse för rennäringen

Beskrivning av området

Anokangas är en stor sedimentplata intill Parkajoki 3 km söder om Kitkiöjärvi i norra delen av Pajala kommun. Karakteristiskt för området är torra till skarpa hedar med i stort sett trädslagsrena, glesa tallskogar. Vegetationstypen är lavtyp eller lavristyp, med främst renlav, kråkbär, mjölon, ljung m m. Skogen är mestadels olikåldrig och flerskiktad och är i stora delar urskogsartad. Särskilt i östra halvan av området, där 200-400-åriga tallar är allmänt till rikligt förekommande. Rikligt med hänglav finns i äldre träd. Påverkan från plockhuggning, och sannolikt också från tjärbränsleuttag, är betydande vilket har gjort att mängden död ved överlag är mycket sparsam. Sentida och pågående vedtäkt från fritidsfiskare och lokalbefolkning gör att nybildning av död ved såsom vindfällen och torrträd i stort sett uteblivit. Skogen i de centrala delarna av området är mycket gles efter återkommande plockhuggning och uttag av vindfällen och har karaktären av restskog, dels dominerad av ca 200-250-åriga, senvuxna tallar och dels med inslag av ca 50-årig ungskog med stora föryngringsluckor. Övriga delar utgörs av mer välsluten och relativt likåldrig, ca 200-250-årig tallskog. Brandpåverkan i området är tydlig genom de stora mängder tallar med kolade brandljud som förekommer i hela området. De senaste två bränderna i västra delen av området daterades till 1831/1832 respektive 1952. Det senare brandåret bör kunna jämföras med historiska källmaterial. 1831

verkar vara ett stort brandår i Norrbotten och norra Lappland. En mindre brand inträffade också alldeles norr om Karijärvi för 10-15 år sedan. Anokangas är ett nyckelområde för Muonio sameby och en stor rengärda finns i södra delen av området. Sjöarna i området är populära fiskevatten. Runt Anojärvi finns flera små kojor och stugor som hyrs ut till fiskare.

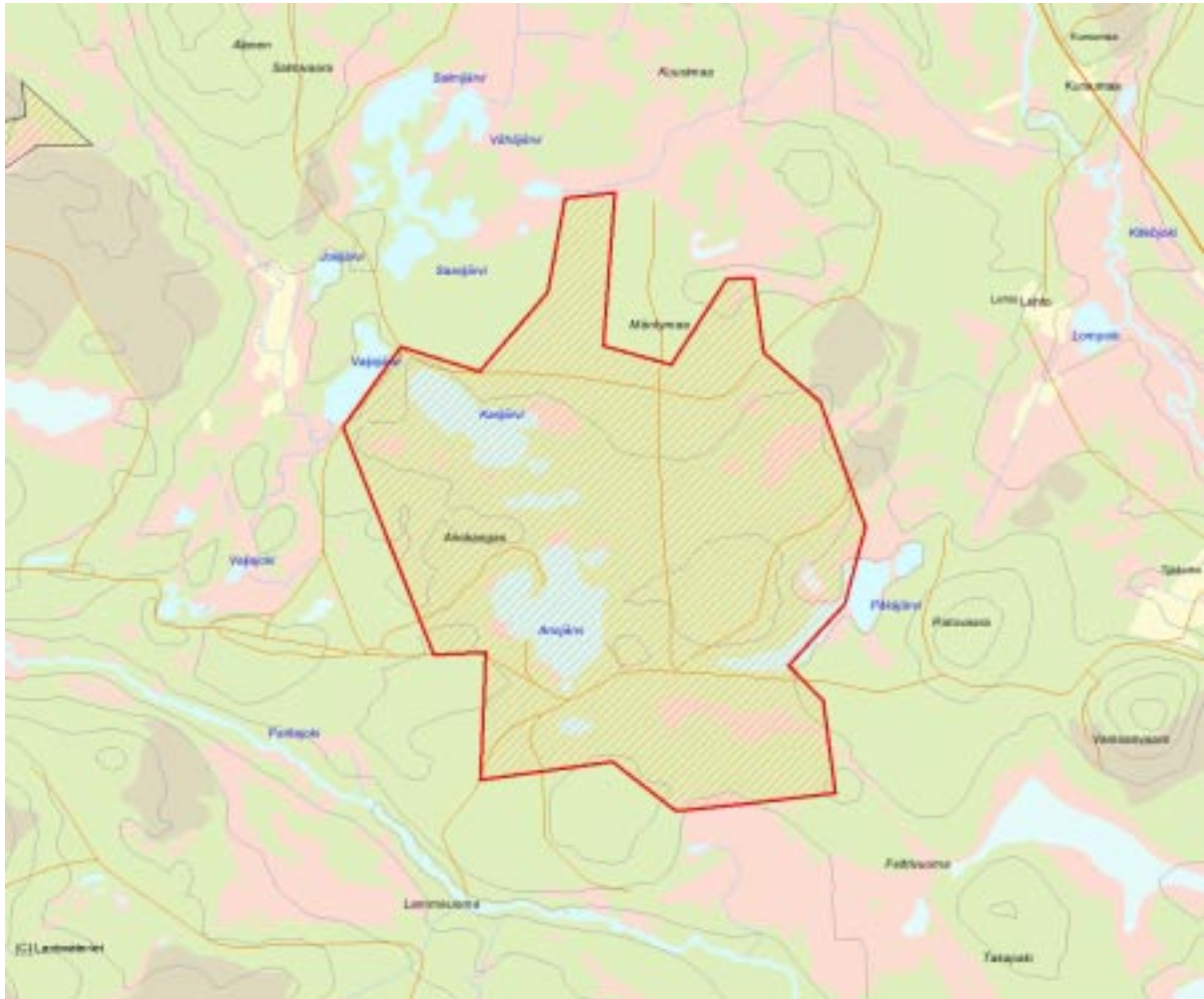

Typiskt för Anokangas är den glesa tallskogen på flack sandhed.

Länsstyrelsens bedömning

Anokangas är ett stort område med gammal/äldre skog på grovkornig sedimentmark. Det lär finnas få områden i landet av motsvarande storlek med så gammal skog på skarp hed som i Anokangas. Det är en ovanlig typ av objekt där detta sannolikt är ett av de finare. Inget liknande område finns bland de objekt som redovisas inom projektet och troligtvis är det endast Pessinki naturreservat och Särkitievat

DR som kan uppvisa ett sandhedområde med äldre skog av liknande storlek. Gammal skog på sandhed har ofta en speciell marksvampflora. Anokangas är ett nyckelområde för rennäringen och området är även viktigt för rekreation och friluftsliv. Området har mycket höga naturvärden som, om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:50 000

4524 Haaravaara

Kommun	Pajala	Totalareal	337 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	336 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	1 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	314 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	314 ha
Areal värdekärna	254 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	62 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Haaravaara ligger i anslutning till Pessinkki fjällurskog och är beläget 11,5 km sydväst om Kitkiöjärvi i norra delen av Pajala kommun. Området är ett naturskönt landskap som gränisar mot den stora klippkanjonen Marjakursu i norr vilken ingår i Pessinkki naturreservat. Området består mestadels av parklik gammal brandpräglad tallskog på torr, flack hedmark. Brandljudstallar finns över hela området speciellt i den östra delen. Markerna är mycket lågproduktiva och består till största delen av hedar som är helt dominerade av tall. Tillgången på lågor är sparsam, däremot finns den döda veden väl representerad i form av torrakor. Områdets östligaste del utgörs av urskogsartad granskog med gott om granlågor i olika nedbrytningsstadier, där rödlistade arter påträffats under inventeringen, exempelvis lappticka, rosenticka, och taigaskinn. Västerut i anslutning till myren finns flera gallrade bestånd av stavaliknande tallskog. I centrala delen av Haaravaara, finns måttligt med brandljudstallar och torrakor. Små koncentrationer av död ved återfinns fläckvis. Ristypen består övervägande del av lingon/blåbär med fläckvisa inslag av lågorter. Skogarna i området har spår efter någon form av avverkning som skett vid två olika tillfällen,

plockhuggning på 1940-1950-talet samt vindfällshuggning 1984, och kan endast i mindre delar betraktas som urskogsartad.

Haaravaara är ett typiskt landskapsobjekt där mycket av värdet ligger i den breda anslutningen till reservatet och Marjakursu.

Länsstyrelsens bedömning

Tallskogen i Haaravaara området är typisk för nordöstra delen av länet med en gles, parklik struktur på torr hedmark. Skogen innehåller gott om gamla tallöverståndare med brandljud samt stående död ved. Området ligger längs med den stora sprickdalsravinen Marjakursu, tillika en del av det stora reservatet Pessinki FUR. Haaravaaras

kan ses som en naturlig förlängning av reservatet, och fungerar då även som en förstärkning av det sammanhängande landskapet runt det stora ravinlandskapet. Området har som helhet höga naturvärden som, om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:50 000

3934 N Vaijavuoma

Kommun	Pajala	Totalareal	102 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	102 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	69 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	69 ha
Areal värdekärna	64 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	1 ha	Areal arronderingsmark	3 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet

Beskrivning av området

N Vaijavuoma utgörs av ett flackt område med gammal naturskog och myrmarker och ligger i norra delen av Pajala kommun, ca en mil väster om byn Kitkiöjärvi. Området karakteriseras främst av gammal och till stor del urskogsartad tallskog på torr hedmark av lavristyp eller fläckvis även skarp lavtyp. Tallskogen är olikåldrig men ofta tämligen enskiktad och det finns rikligt med gamla tallar i åldern 200-400 år. Området är brandpräglat och tallöverståndarna har i regel spår efter en eller flera bränder. Som mest noterades spår efter fyra olika bränder i en tall. Mängden liggande död ved är däremot sparsam och den mesta döda veden finns i form av torrträd och gamla torrakor av tall. Detta är typiskt för de gamla tallskogarna i nordöstra delen av länet, där tallskogen ofta är hedartad och tjärbränning förekommit i relativt stor omfattning. I områdets sydvästra del finns ett mindre parti med urskogsartad barrblandskog, där finns gott om rötade granlågor.

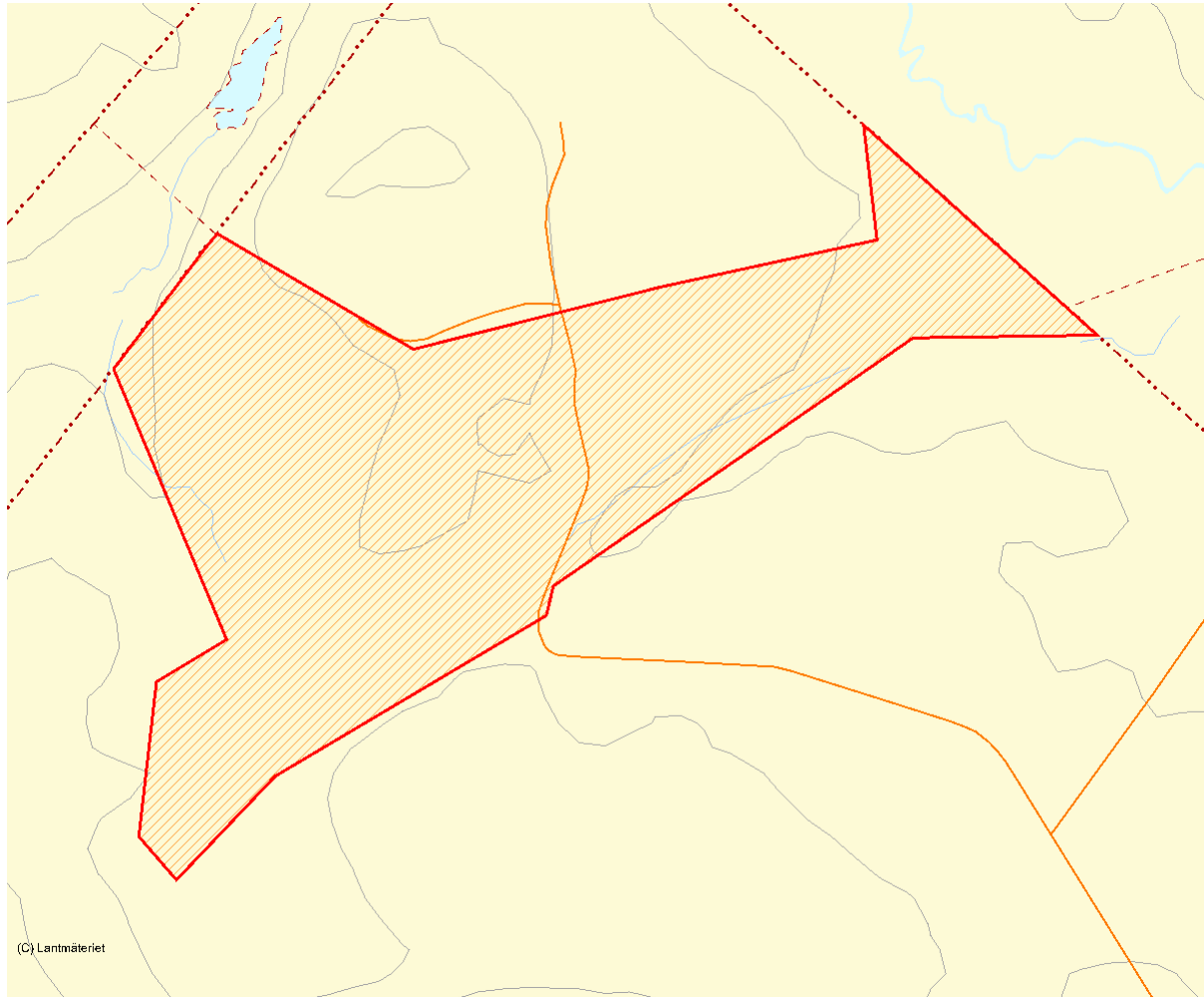

Torrakor och flerhundraåriga tallar finns på hedarna.

Länsstyrelsens bedömning

N Vaijavuoma är ett tallskogsobjekt med tydlig brandprägel där en stor andel av de gamla träden har tydliga brandljud. Trots en mestadels sparsam tillgång på liggande död ved har området höga naturvärden knutna till den rikliga förekomsten av gamla tallar. Brandpräglad tallskog med stor tillgång på överståndare har ett högt bevarandevärde

som ytterligare förstärks om skogen är hedartad på sand eller annat grovkornigt material. Dylika skogar med lång trädkontinuitet utgör habitat för många ovanliga marksvampar. Området har som helhet höga naturvärden som, om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:15 000

4574 Pahtavaara

Kommun	Kiruna	Totalareal	1 499 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	1 397 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	102 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	672 ha
		Ovanför fjällnära gräns	46 ha
		Nedanför fjällnära gräns	626 ha
Areal värdekärna	1 164 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	69 ha

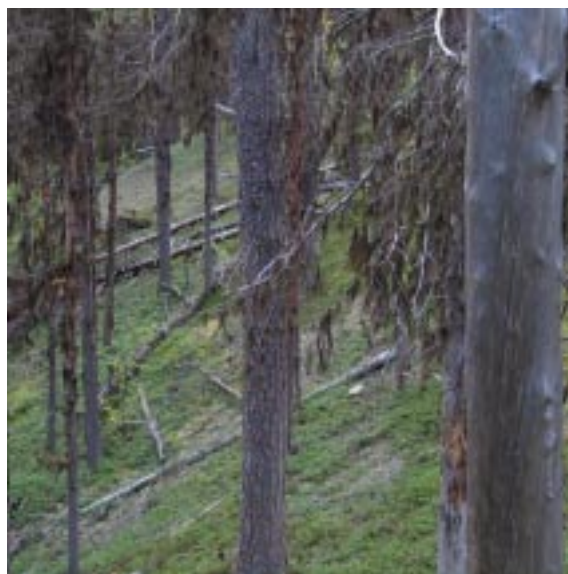
Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Pahtavaara ligger alldeles i anslutning till forskningsstationen Esrange, ca 30 km ost-nordost om Kiruna. Området ansluter i södra delen till Rautasakara naturreservat och består av två olika typer av landskap. I söder, mot reservatet, är området höglänt och kärvt och består av de två mindre berg av vilka Pahtavaara är ett. Här är skogen gles, lågvuxen och starkt björkblandad. Mestadels rör det sig om urskogsartad barrblandskog som till stor del har karaktären av fjällbarrskog. I norra delen, där området sänker sig ner mot Vittangiälven, övergår skogen i täta tallbestånd självföryngrade efter brand. Den klena, tätstammiga brandgenerationen är ca 120-140 år och i denna finns ett varierande av 300-500-åriga gamla tallöverståndare. Ett utmärkande drag i norra delen av området är dess säregna geomorfologi. Norr och väster om Esrangevägen finns ett märkligt ås- och terrasslandskap bestående av 20-40 meter höga och branta sandåsar och slänter. Åslandskapet täcks av ovan nämnda täta, klena och rikligt lavbehängda tallskog. En vandringsled går genom området uppe på åsarna. Sanden utgörs sannolikt av isälvsediment som eroderats eller avsatts så att dessa branta åsar bildats istället för en flack svämkägla som är en vanligare form. Skogens naturvärden baseras på den naturliga och till stor del urskogsartade

strukturen, dels täta, brandföryngarde tallbestånd av stavakartär och dels gammal, urskogsartad höjdlägeskog. Områdets speciella geomorfologi bidrar också till de sammanlagda naturvärdena som är höga.

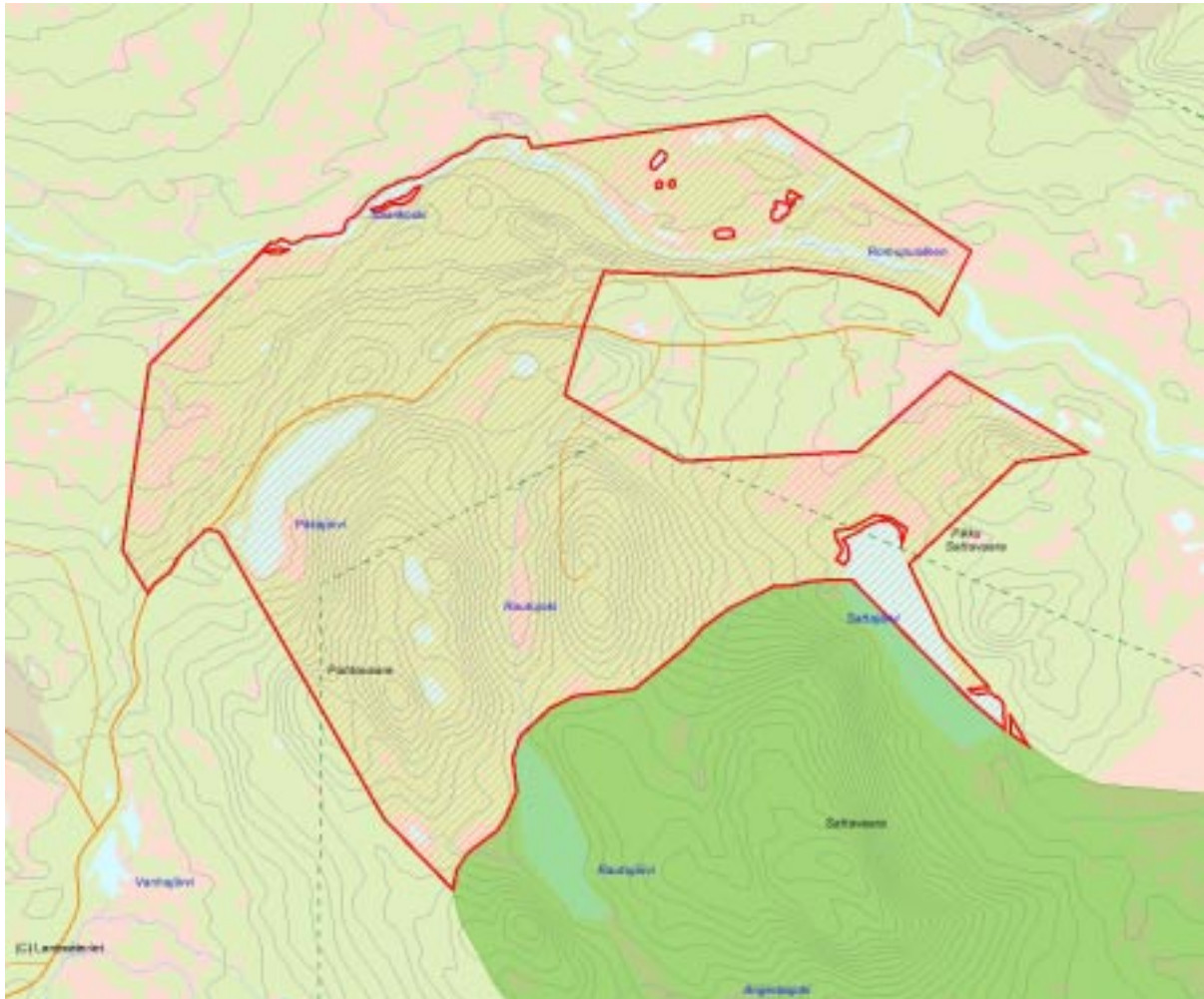
Urskogsartad tallskog i sandåslandskapet i norra delen av området.

Länsstyrelsens bedömning

Pahtavaaras urskogsartade karaktär och speciella geologi bildare tillsammans en värdefull helhet med ett mycket högt bevarandevärde. Skogen är till helt övervägande del urskogsartad eller nära urskogsartad . Bland annat finns på sandåsarna i norra delen av området fina urskogsartade tallbestånd av stamtät, stavakartär med inslag av gamla överståndare. Stora delar av området, främst i anslutning

till det abgränsande reservatet består av mindre bergkullar med gles, lågvuxen fjällbarrskog med tydlig urskogskaraktär. Området har sammantaget mycket höga naturvärden som ytterligare förstärks av att det sammanhänger med naturreservatet Rautasakkara. De höga natur- och landskapsvärdena kan inte bibehållas och utvecklas genom naturlig succession om skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:50 000

4534 Paljaslaki

Kommun	Pajala	Totalareal	1 258 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	1 253 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	5 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	1 157 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	1 157 ha
Areal värdekärna	940 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	75 ha	Areal arronderingsmark	141 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Paljaslaki ligger ca 11 km väster om Kitkiöjärvi i Pajala kommun och ansluter i söder och väster till Pessinki fjällurskogsreservat. I söder avgränsas området av den natursköna kursudalen Marjakursu som ligger inom det befintliga reservatet. Det finns även en kursudal väster om områdets högsta berg, Paljaslaki på 398 m ö h. Ravinen börjar vid sjön Rautujärvi. I samma system finns sjöarna Kukkasjärvi och Salmijärvet. Toppen av berget Paljaslaki täcks av tallurskog. Nedanför toppen ökar inslaget av gammelgranar med död ved i form av lågor. Övriga delar av området utgörs av urskogsartade tallhedar med inslag av andra biotoper. I tallskogarna finns gott om gammeltallar samt torrakor och lågor. Området har brunnit för ca 200 år sedan. Norra slutningen av Paljaslaki består av en blandskog där granen är fortfarande är lite för ung för att ha börjat bilda lågor. I nordvästra delen finns det inslag av grova aspar. Södra delen mot Marjakursu, utgörs av en tallhed som är plockhuggen men som har relativt gott om död ved och gamla brandljudstallar. Norra delen mot Mäntyvaaravägen är påverkad av skogsbruk och kan ses som arronderingsmark mellan de urskogsartade

delarna och Pessinki fjällurskogsreservat.

Urskogsartad tallskog på de magra hedarna.

4554 Sautusvaara

Kommun	Kiruna	Totalareal	1 618 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	1 524 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	94 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	771 ha
		Ovanför fjällnära gräns	8 ha
		Nedanför fjällnära gräns	763 ha
Areal värdekärna	946 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	202 ha	Areal arronderingsmark	9 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Domänreservatet Sautusvaara ligger strax nordost om Jukkasjärvi i Kiruna kommun och omfattar östra och norra delen av det stora berget Sautusvaara. Skogen i reservatet utgörs främst av en stor opåverkad successionsskog efter en större brand under 1830-talet, och som är grandominerad på södra delen av berget samt högst upp mot fjällbjörkskogen. Tallskog dominerar på norra delen av berget samt i låglandet runt sjön Avvakkojärvi. Då skogen i området är tämligen likåldrig, ca 130-150 år, vilket är ett resultat av den hårda branden. Beroende på mängden överståndare kan brännan ofta ge ett nästan trivialt intryck, inte minst då mängden död ved naturligt kan vara sparsam. Trots detta rör det sig om urskog, dock i en yngre successionsfas än de skogstyper som utgör den gängse schablonbilden av en urskog, synonymt med att det finns stora mängder grov död ved och gamla, grova träd. Dock finns partier med urskog i sen succession i hela området, ofta i myrmosaiken eller i fuktdrågen på berget. Skogen i de inventerade områdena skiljer sig i stort inte från den i reservatet, med undantag för att mindre delar är påverkade av skogsbruk. Dels längs vägen i södra kanten av området, där den något glesare strukturen skvallrar om att det funnits grövre överståndare som plockhuggits kring mitten eller början av förra seklet. I nordligaste delen av området finns en mindre bergkulle, Luonattivaara, täckt av urskogsartad tallskog uppkommen efter brand, sannolikt samma brand som dragit över Sautusvaara. Skogen är mer produktiv

än i övriga delar av området, runt Sautusvaara, och det finns ett rikligt inslag av slanka, gamla tallöverståndare. Mellan Luonattivaara och Sautusvaara går en skogsbilväg och längs denna har bestånden gallrats för 10-talet år sedan. Öster om Luonattivaara ingår en nära 5 km lång sträcka längs Vittangiälven som karakteriseras av en låglänt skog-myrmosaik med gammal och till stor del urskogsartad tallskog.

Objektet består av Sautusvaaras flacka omgivning i öster och norr. Östra sidan av Sautusvaara.

4530 Isorova

Kommun	Pajala	Totalareal	1 270 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	1 262 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	8 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	835 ha
		Ovanför fjällnära gräns	107 ha
		Nedanför fjällnära gräns	728 ha
Areal värdekärna	650 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	116 ha	Areal arronderingsmark	70 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Isorova är ett stort sammanhängande urskogsartat område, beläget 5 km väster om byn Kitkiöjärvi i norra delen av Pajala kommun. Det utgörs av två flacka, grandominerande berg, Isorova och Jäätäjäisenkuusivaara, som ligger i anslutning till Pessinki fjällurskogsreservat. Området domineras av gamla urskogsartade granskogar med låg påverkansgrad. Talldominerade partier återfinns på höjderna. Urskogselement och strukturer förekommer allmänt i form av granlågor och döende träd, med även av tall och björksubstrat. Skogen på berget Jäätäjäisenkuusivaara stämplades på 1950-talet, men avverkades aldrig och idag finns rikligt med granlågor, troligen på grund av stämplingsröta. Lövträd av björk förekommer spritt i området och är mestadels av klenare dimensioner. Brandljudstallar hittas med jämna mellanrum i de urskogsartade områdena. Den senaste branden har inträffat för ungefär 200 år sedan men markens produktionsförmåga är väldigt låg. Den dominerande ristypen är frisk blåbär/lingonristyp. Genom området flyter även två bäckar Vaijajoki i den centrala delen och Keskinenoja i den östra delen, båda har fina bestånd av

harr och öring.

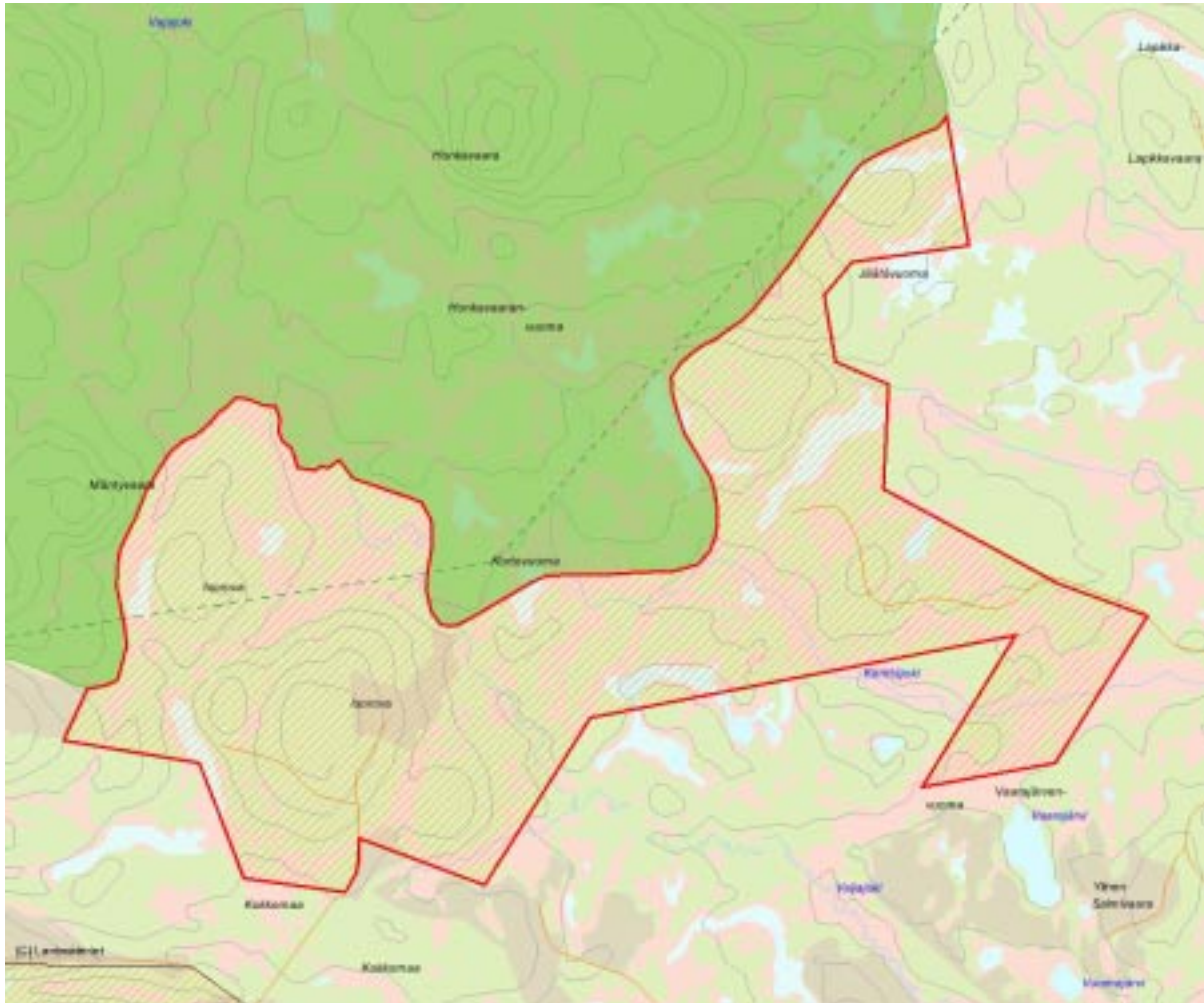

I granurskogen på Isorova finns det mycket lågor och död ved i form av lågor.

Länsstyrelsens bedömning

Isorova är ett flackt mosaiklandskap med främst gammal granskog eller barrblandskog i ett gytter av myr och skog, alldeles i kant med det stora fjällskogsreservatet Pessinki. Skogen i området är, trots påverkan från äldre plockhuggningar i stora delar, nästan uteslutande urskogsartad med gott om riktig gamla träd över 250 år och rötbrutna gränslågor i olika stadier av nedbrytning. Bitvis finns också urskogsartad tall- eller barrblandskog med gott om gamla

tallöverståndare. Objektet har höga naturvärden genom de stora arealerna urskogsartad skog. Att Isorova sitter ihop med urskogslandskapet i Pessinki höjer områdets natur- och landskapsvärden. Området är även betydelsefullt för rennäringen samt friluftsliv i form av jakt och fiske. Isorova har som helhet höga naturvärden som om de ska bevaras och fortsätta att utvecklas genom naturlig succession inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:50 000

4562 Sevujoki

Kommun	Kiruna	Totalareal	862 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	843 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	20 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	306 ha
		Ovanför fjällnära gräns	54 ha
		Nedanför fjällnära gräns	252 ha
Areal värdekärna	611 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	5 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Sevujoki är ett mosaikartat skogs- och myrlandskap ca 20 km nordost om Kiruna. Objektet ligger längs med södra sidan av vattendraget Sevujoki, som är ett större biflöde till Vittangiälven, och ansluter sammanhängande och väglöst till naturreservatet Torneträsk-Soppero fjällurskog (fd Påkketanjaure NR). De lägre liggande delarna utefter Sevujoki är till övervägande del impedimentartade och består av ett småbrutet gytter av gammelskog, myr, sumpskog, hållmarkspartier och blocksänkor bildade genom uppfrysning. Området reser sig långsamt upp på den flacka höjdryggen som är en östlig förlängning av berget Kiimakileinen inne i reservatet. Uppe på höjden är skogen mer produktiv och tallen dominerar kraftigt. Skogen i objektet består nästan uteslutande av gles, lågproduktiv och urskogsartad eller t.o.m. orörd tall- och barrblandskog med mycket död ved och gamla tallöverståndare. I låglänta partier finns också en hel del partier med gransumpskog av fattigristyp. Undantaget är ett par gallrade f.d. urskogsartade tallbestånd, som trots den kraftiga påverkan har kvar en förhållandevis sluten struktur och många torrfuror och senvuxna överståndare. Området bildar en obruten helhet med urskogslandskapet

i det angränsande reservatet och knyter ihop det med lägre liggande landskap längs vattendraget.

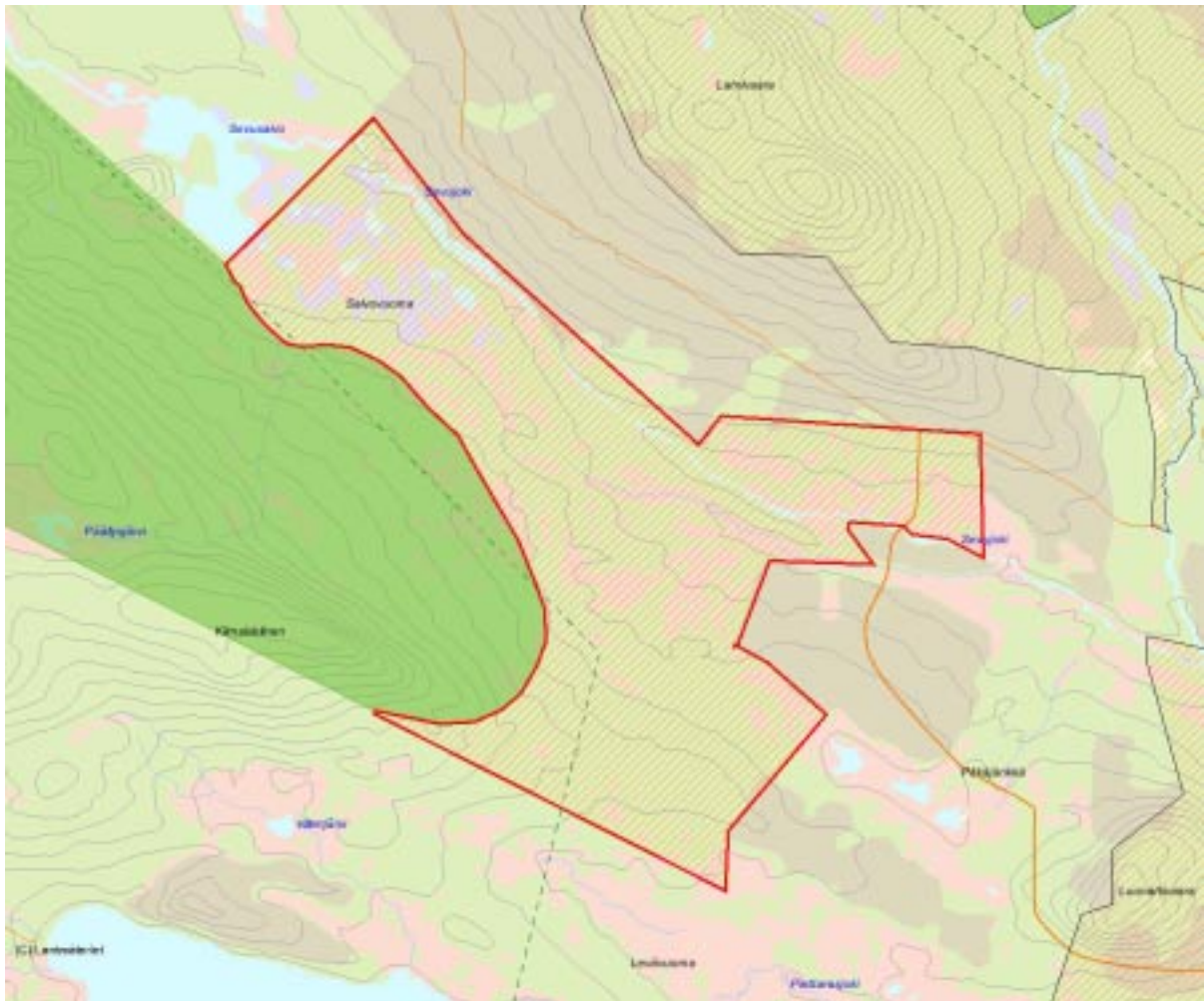
Vy över Sevujoki västerut. Vid foten av bergssluttningen börjar reservatet.

Länsstyrelsens bedömning

Sevujoki är ett större, obrutet område med i huvudsak urskogsartad skog som brett gränisar mot naturreservatet Torneträsk-Soppero fjällurskog. Lågproduktiv, gammal tallskog dominerar i området. Skogen är tydligt urskogsartad med gott om död ved och gamla överståndare. Objektet är mosaikartat och innehåller en mängd olika lågproduktiva gammelskogsmiljöer och impediment,

såsom småmyrar, hållmarker och blockfält på uppfrysningssmark. Objektet omfattar också en 5 km lång sträcka av vattendraget Sevujoki. Sammantaget är Sevujoki ett värdefullt naturområde med höga naturvärden knutna till urskogsmiljöer och en obruten, väglös landskapsmosaik. Objektets höga natur- och landskapsvärden kan inte bevaras om skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:50 000

4532 Lapikkavuoma

Kommun	Pajala	Totalareal	39 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	39 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	0 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	30 ha
		Ovanför fjällnära gräns	0 ha
		Nedanför fjällnära gräns	30 ha
Areal värdekärna	30 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	0 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Lappikkavuoma är beläget öster om det befintliga fjällurskogsreservatet Pessinki. Området domineras av urskogsartad barrblandskog med höga naturvärden. Skogen är präglad av det nordliga läget och är relativt gles och kortvuxen. Det är gott om gamla träd och speciellt de grova, kortvuxna gamla tallarna sätter sin prägel på området. Död ved av både tall och gran förekommer spritt och området har lågakontinuitet. På de rötbrutna granlågorna återfinns flertalet hotade vedsvamparter. Området är svagt påverkat av gammal plockhuggning och området hyser förutsättningar för många rödlistade arter.

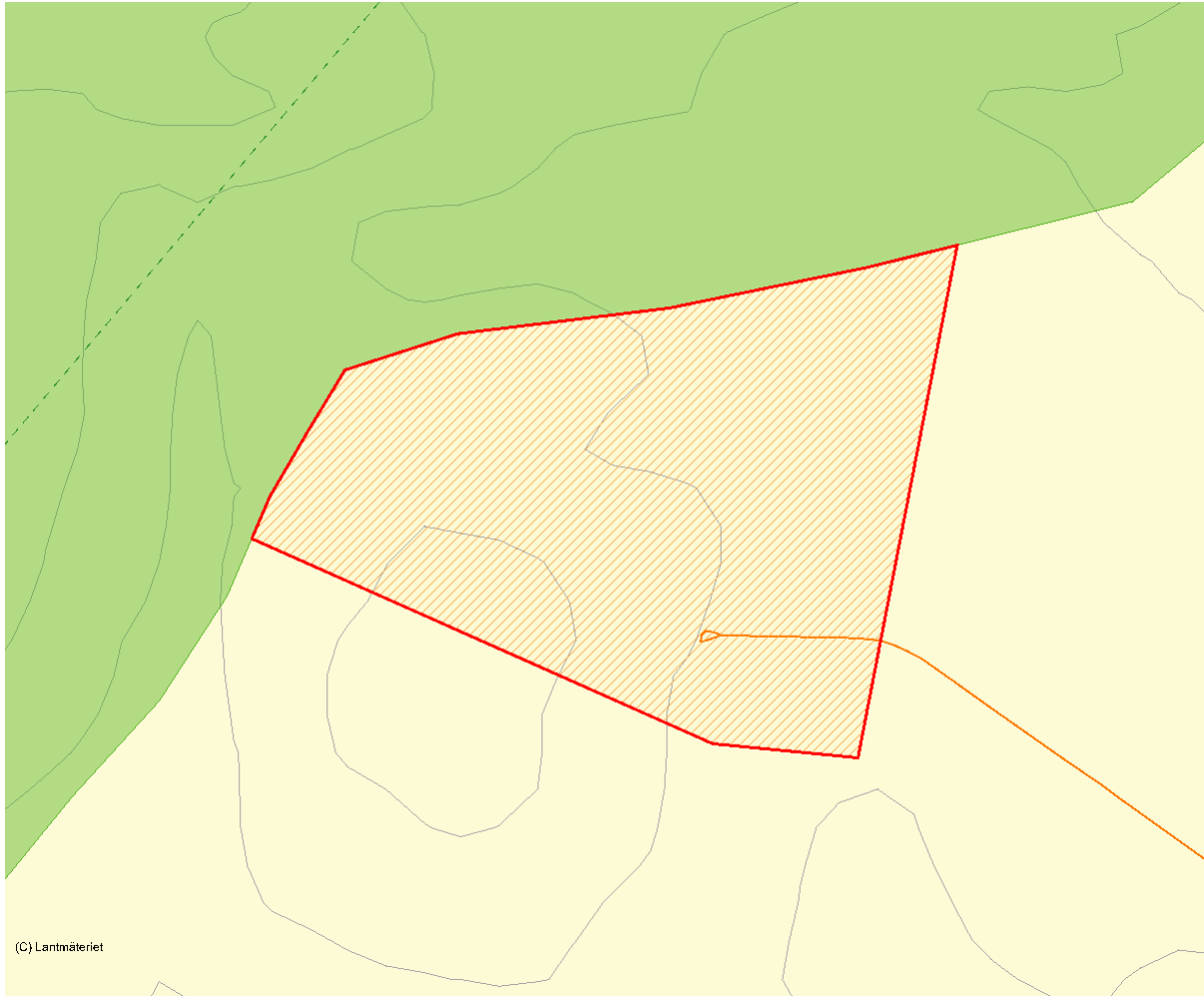

Kortvuxna gammeltallar sätter sin prägel på Lapikkavuoma.

Länsstyrelsens bedömning

Lapikkavuoma utgörs av urskogsartad barrblandskog, där de gamla, grova och kortvuxna tallarna karakteriserar skogens utseende. På den liggande döda veden finns det flera rödlistade svampar. Med tanke på att Lapikkavuoma till större delen består av urskogsartad skog med

höga naturvärden är skyddsvärdet stort. Området gränsar dessutom till Pessinki fjällurskogsreservat. Området har som helhet höga naturvärden som, om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:10 000

4010 Vuosuvaara

Kommun	Kiruna	Totalareal	742 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	736 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	6 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	105 ha
		Ovanför fjällnära gräns	22 ha
		Nedanför fjällnära gräns	105 ha
Areal värdekärna	370 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	21 ha	Areal arronderingsmark	49 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Vuosuvaara ligger i västra kanten av Pessinki fjällurskogsreservat, knappt 15 km norr om Lainio i Kiruna kommun. Området består till större delen av ett myrområde med insprängda låglänta myrholmar. Längst i söder ligger den flacka bergkullen Vuosuvaara. Skogen i området är lågproduktiv och har mestadels ett stort inslag av bukettformig glasbjörk. På myrholmarna längs västra kanten av området växer mer produktiv tallskog uppkommen efter brand för ca 150-200 år sedan. Längre norrut i myrmosaiken varierar trädslagsblandningen mellan talldominerad och grandominerad barrblandskog, alltid med inslag av gamla björkbuketter. Uppe på Vuosuvaara är skogen restskogslik på grund av det kärva klimatet med förhållandevis stora och ofta frodvuxna tallar i 200-400-årsåldern, spridda eller i klungor i en matrix av mer lågvuxen blandskog av gran och björk. Nästan all skog i området ser ut att vara uppkommen efter brand för uppemot 200 år sedan då skogen endast fläckvis ser ut att vara i sent successionsstadium. Skogen i området är till synes opåverkad av skogsbruk och skiljer sig inte synbart från skogen inne i Pessinki. I områdets avgränsning västerut ingår dock av arronderingsskäl mindre delar

med ungskog eller tämligen hårt påverkad skog. Huvudelen av skogen i objektet är oindelad.

Det låga berget Vuosuvaara sett från myren norr om berget.

4558 Latnivaara

Kommun	Kiruna	Totalareal	1 476 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	1 404 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	72 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	1 074 ha
		Ovanför fjällnära gräns	434 ha
		Nedanför fjällnära gräns	640 ha
Areal värdekärna	1 099 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	0 ha	Areal arronderingsmark	231 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till värdefullt område utanför det statliga innehavet

Beskrivning av området

Latnivaara är ett stort skogsberg mellan de två vattendragen Sevujoki och Vittangiälven, och ligger drygt 20 km nordöst om Kiruna. Området gränisar i norr till det stora naturreservatet Torneträsk-Soppero fjällurskog och är ett område med starkt nordlig prägel i kombination med höjdlägesförhållanden, kärva klimatförhållanden som gör skogarna lågvuxna och glesa. Virkesvolymen är endast ca 50 m³sk/ha, trots att skogen är mycket gammal och till stora delar aldrig avverkat. Huvuddelen av skogen är tydligt urskogsartad och utgörs av barrblandskog med gran- resp. talldominans. Genomgående finns gott om gamla plattkorniga gammeltallar i bestånden, träd som ofta är kring 500 år gamla. Överlag finns gott om till rikligt av urskogselement och substrat som grova lågor, gamla träd och torrträd. Skogen är till stor del helt orörd och flyter omärkligt ihop med urskogen i reservatet, från vilken den inte synbart skiljer sig.

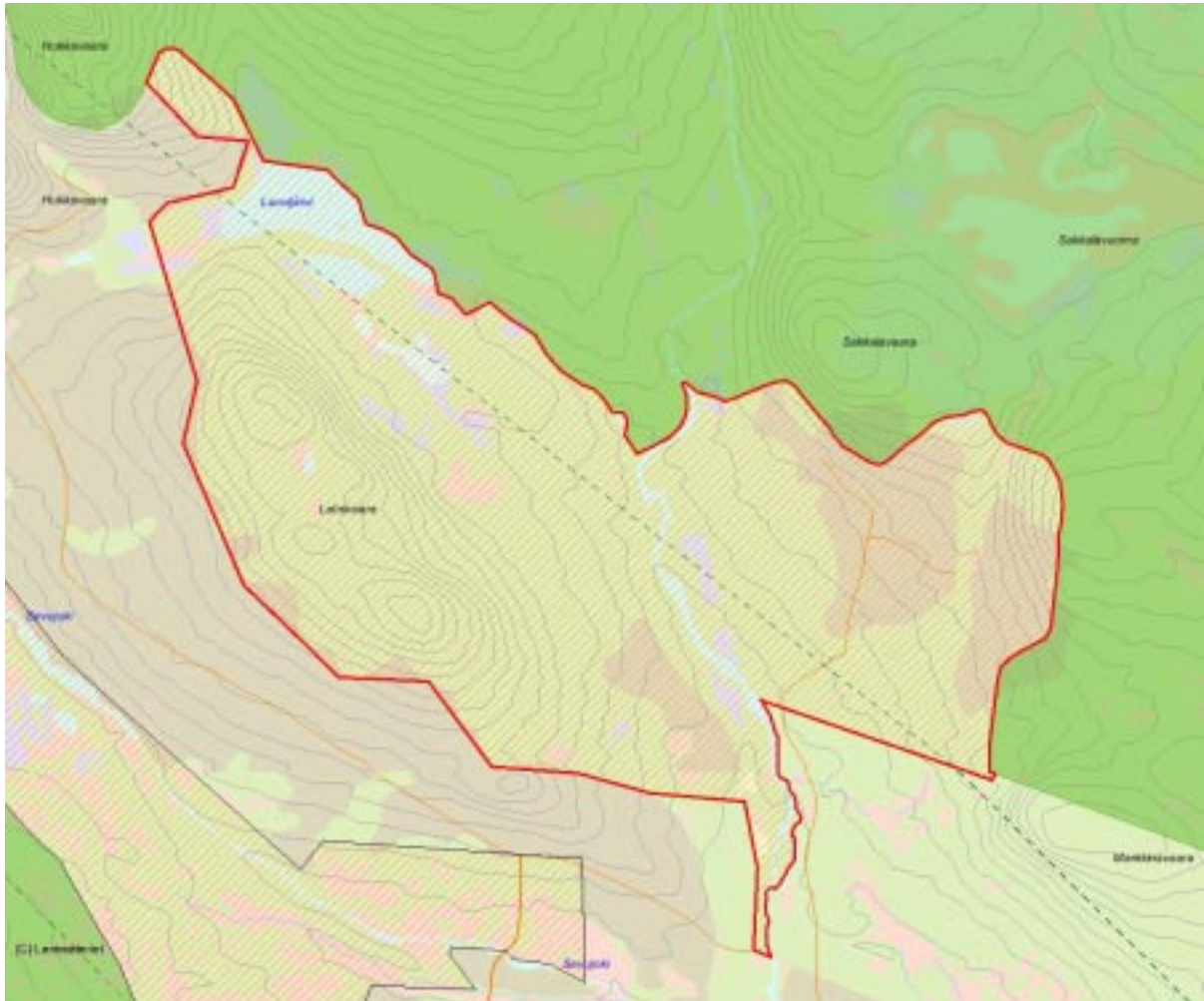

Vy mot nordväst över Vittangiälven.

Länsstyrelsens bedömning

Latnivaara är ett urskogsberg i anslutning till fjällskogsreservatet Torneträsk-Soppero. Huvud delen av skogen i området är mycket gammal, lågproduktiv och tydligt urskogsartad. Barrblandbestånd med varierande trädslagsfördelning dominerar. Det överlag gott om till rikligt med lågor och torrträd samt gamla, plattkroniga tallöverståndare. Stora delar av skogen är att betrakta som riktig urskog. I objektet ingår två stora,

gamla fröträdsställningar där åldern på frötallarna genomgående är hög och ofta så mycket som 300-500 år. Genom sin storlek och gamla urskogsartade skogar har Latnivaara mycket höga naturvärden, vilka förstärks av att området ansluter till, och är en del av, det vidsträckta urskogslandskapet i naturreservatet Torneträsk-Soppero. Latnivaaras höga naturvärden kan inte bibehållas om skogsbruk bedrivs i området

Skala 1:50 000

2916 Vittalaki-Aljunjoki

Kommun	Pajala, Kiruna	Totalareal	3 689 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	3 670 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	19 ha
Markägare	Sveaskog	Areal produktiv skogsmark	2 307 ha
	Fastighetsverket	Ovanför fjällnära gräns	2 039 ha
		Nedanför fjällnära gräns	268 ha
Areal värdekärna	2 148 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	607 ha	Areal arronderingsmark	11 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Vittalaki-Aljunjoki ligger i anslutning till Pessinki naturreservat och består av en ca 13 km lång, obruten remsa med naturskog längs reservatets östra gräns. Bredden varierar mellan en och fem kilometer. Landskapet är flackt och böljande med ett myller av små, och ofta diffusa myrmarker insprängda i den glesa skogen. Friska blandskogar av tall, gran och fjällbjörksliknade glasbjörk är den vanligaste skogstypen i området. De lägst liggande delarna av området i Aljunjokis dalgång ligger på ca 275 m ö h medan Vittalaki är högst med sina 403 m ö h. Skogarna i området är präglade av det extremt nordliga läget och höjden över havet. Barrskogen är typiskt gles med ett stort inslag av fjällbjörksliknade glasbjörk. Den glesa beståndsstrukturen ger upphov till frodvuxna och spärrgreniga tallar, vilka ofta ger intryck av att växa på mer produktiv mark. Granarna är av den smalkroniga nordliga rasen. Merparten av skogen i området är opåverkad av skogsbruk. Undantagen är längs Aljunjoki och mellan det lilla berget Liikalaki och Aljunjoki i nordvästra delen av området, där skogen är påverkad av äldre tiders dimensionsavverkningar. I områdets södra spets har rotvältor inom ett mindre område tagits tillvara efter en omfattande stormfällning för 10-20 år sedan. Skogen i området ser ut att vara uppkommen efter en större brand för uppskattningsvis 150-200 år sedan och en stor del av träden är idag mellan 100 och 150 år. Spridda i hela området finns ca 250-400-åriga tallöverståndare och en del

granöverståndare. Brandljud förekommer. De större, sammanhängande myrmarkerna finns längs sydöstra respektive sydvästra kanten av objektet, på ömse sidor om Vittalaki. I övrigt är hela området perforerat av mindre våtmarker och fuktstråk. Dvärgbjörken är en karaktärsväxt i dessa extremt nordliga skogar och dominerar vanligtvis fält- och buskskiktet på grunda torvmarker och fuktigare fastmark.

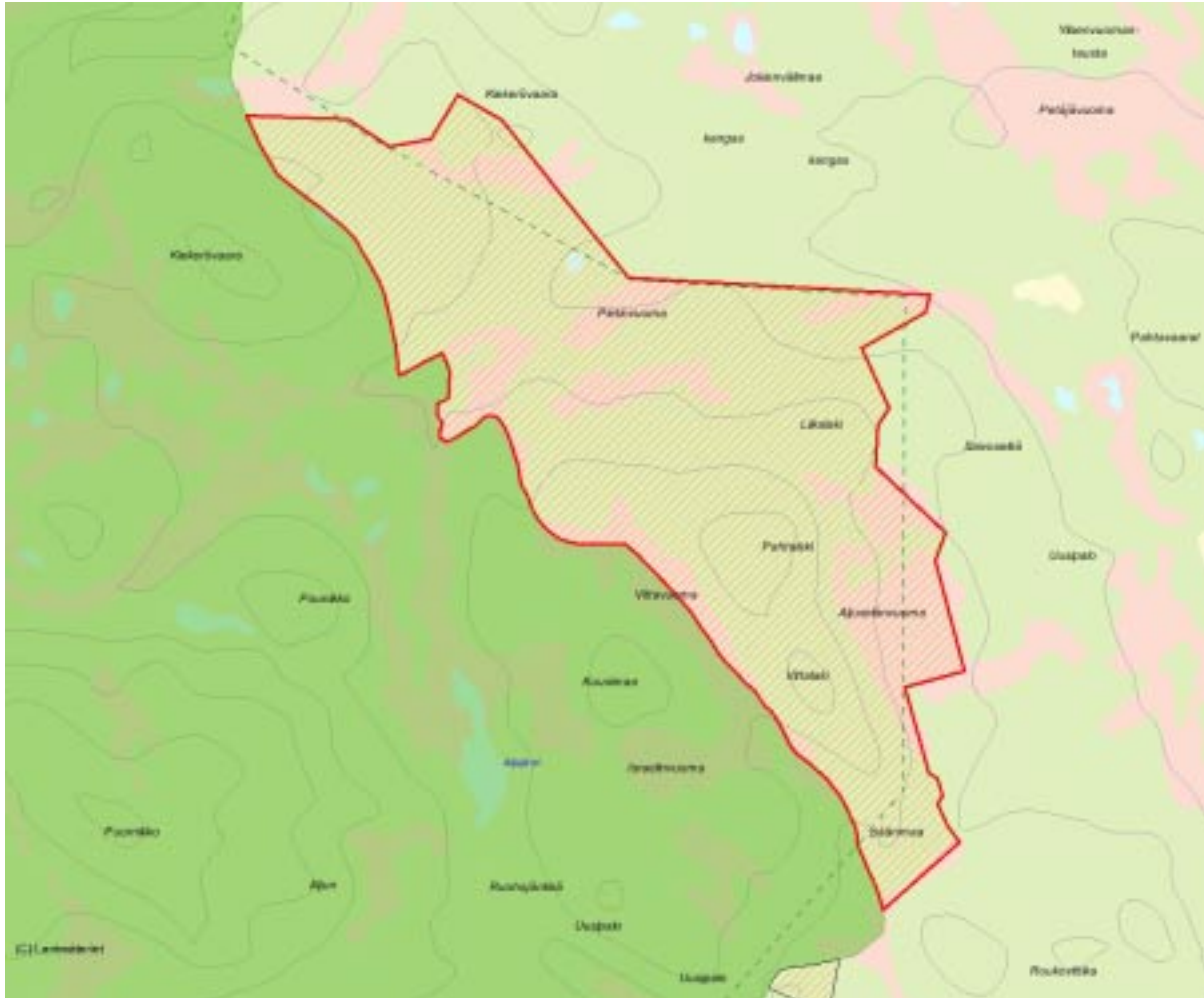
Gränsen mellan myr och skog är ofta diffus i det flacka landskapet.

Länsstyrelsens bedömning

Objektet kan med fördel införlivas i Pessinki naturreservat och utgör en självklar och naturlig del av landskapet. Vittalaki-Aljunjoki omfattar tillsammans med reservatet den kvarvarande delen av det obrutna området fram till kalhyggesfronten i öster. Skogarna i området är till större

delen helt orörda eller svagt påverkade och som helhet opåverkade av vägdragningar och senare decenniers trakthyggesbruk. Området har som helhet höga naturvärden, som om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:100 000

4012 Nuulanki

Kommun	Kiruna	Totalareal	3 321 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	3 050 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	271 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	1 240 ha
		Ovanför fjällnära gräns	25 ha
		Nedanför fjällnära gräns	1 215 ha
Areal värdekärna	1 486 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	87 ha	Areal arronderingsmark	512 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Särskild betydelse för rennäringen
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Nuulanki ligger som ett brett stråk av skog och myr längs med naturreservatet Pessinkis östra kant, ca 10 km sydväst om Saivomuotka i östligaste hörnet av Kiruna kommun. Läget är extremt nordligt vilket gör att skogarna är glesa, lågvuxna och oftast har ett betydande inslag av bukettformig eller buskartad glashjörk. Objektet karaktäriseras av en flack, svagt böljande topografi, typisk för nordöstra delen av länet. Skogen utgörs övervägande av talldominerade bestånd på frisk mark, med inslag av björk och enstaka granar. Skogen är flerskiktad och olikåldrig, och ger bitvis ett restskogsartat intryck. Dock finns oftast spridda eller bitvis gott om gamla tallöverståndare med åldrar mellan 250 och 500 år. Mängden död ved är överlag sparsam till måttlig men speciellt i nordvästra hörnet är skogen bitvis riktigt gammal med gott om död tallved. Längst i söder finns i förlängningen av Merasjokis dalgång österut, ett sedimentområde med skarpa tallhedar på sandmark. Området domineras av en större ås som kantas av små klarvattensjöar. Där finns också en rengärda och uppe på åsen går en smal väg in till reservatet där den slutar ca 7 km innanför gränsen. I sedimentområdet är skogen bitvis urskogsartad med många riktigt gamla tallar men en stor del av skogen utgörs av yngre och medelålders skog eller mycket glesa tallbestånd på skarp lavmark. Geologin är intressant i området som trots stor skogsbrukspåverkan bör ingå i avgränsningen. Norrut från sandområdet är Nuulanki väglöst. Alldeles norr om sandåsen finns ett större område med gamla restskogsbestånd och

misslyckade förnygringar, men ca 2 km norrut börjar sedan den äldre, obrutna skogen som fortsätter i resten av området norrut. Merparten av skogen i Nuulanki består av gammal plockhuggen naturskog eller svagt påverkad gammal tallskog, men områdets främsta värde ligger inte i den gamla skogen i sig utan att området ligger längs kanten av naturreservatet Pessinki och utgör en obruten förlängning av det mycket stora väglösa skogs- och myrlandskapet i reservatet.

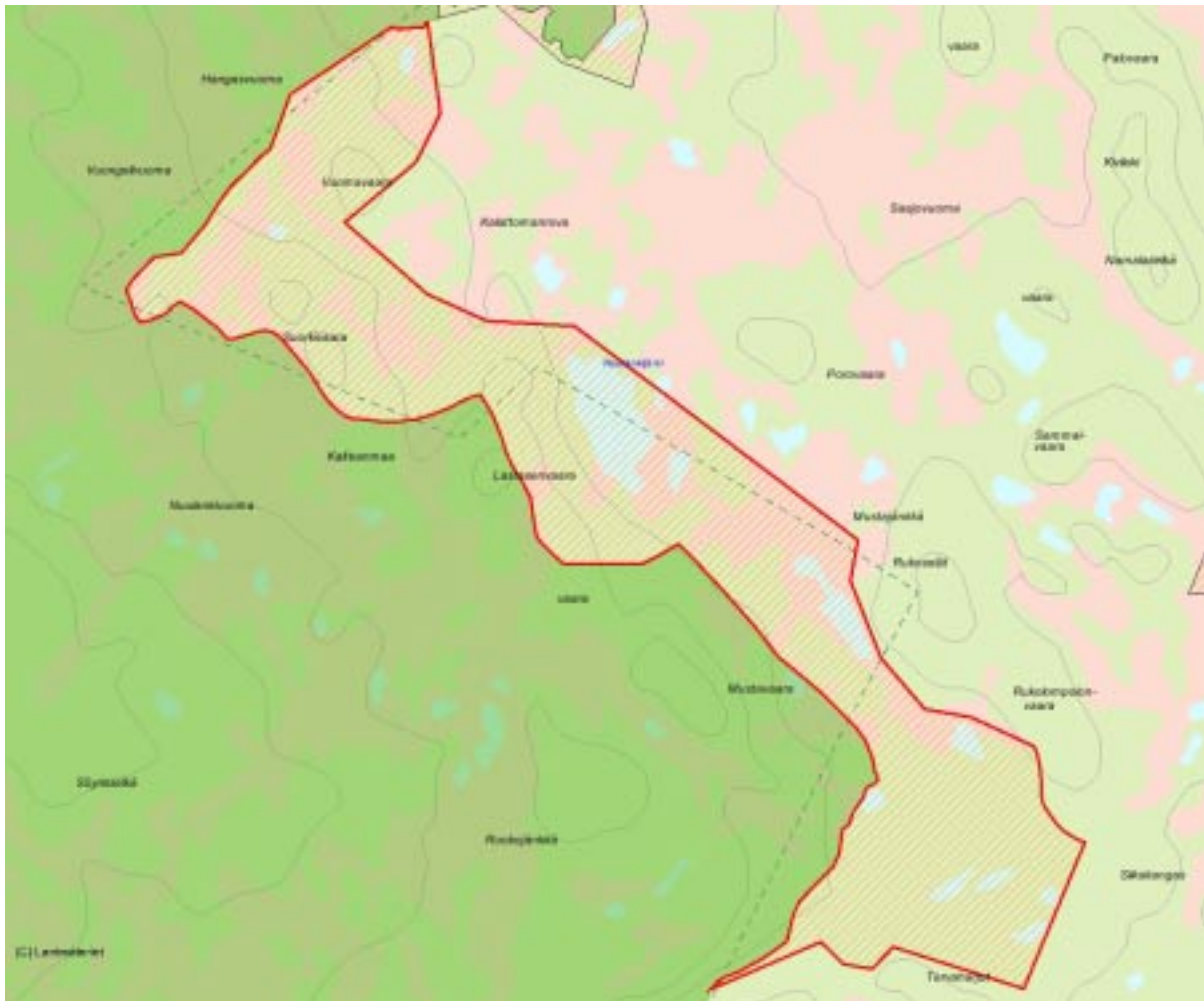

Vy över Nuulankijärvi mot nordvästra delen av området. Nuulanki flyter omärkligt ihop med Pessinki.

Länsstyrelsens bedömning

Nuulanki är ett större, extremt nordligt objekt längs kanten av Pessinki naturreservat. Området består av en lång, bred och i det närmaste obruten remsa av gammal naturskog och myr. Nuulanki består till övervägande del av lågproduktiv, talldominerad barrblandskog med stort inslag av bukettformig glasbjörk. Skogen är till stor del urskogsartad eller nära urskogsartad med gott om gamla, spärrgreniga tallöverståndare. I söder finns också ett stort område med till stor del urskogsartad tallskog på skarp

sedimentmark som har en intressant geologi. Skogarna i området är påverkade av äldre dimensions- och plockhuggningar och skogen har ofta ett restskogsliknande utseende som dock också beror på det nordliga läget. Sammantaget har Nuulanki höga naturvärden genom sin sammanhängande stora, och nästintill obrutna areal med gammal naturskog och urskogsartad skog. Området har också ett högt landskapsvärde genom att det utgör en del av det mycket stora, obrutna skogsområdet i Pessinki naturreservat.

Skala 1:100 000

2917 Vittaselkä-Muossilkä

Kommun	Pajala	Totalareal	2 677 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	2 624 ha
Objektskategori	U2	Areal vatten	53 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	1 925 ha
	Sveaskog	Ovanför fjällnära gräns	1 298 ha
		Nedanför fjällnära gräns	627 ha
Areal värdekärna	1 609 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	413 ha	Areal arronderingsmark	73 ha

Kriterier för urval

- Större naturskog
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Området ligger i norra spetsen av Pajala kommun, ca 50 km sydost om Karesuando. Det är ett utvidgningsförslag till Särkitievat domänreservat och ingriper ås- och hedland tillhörande Särkitievat utanför reservatsgränsen samt även de flacka bergen Muossilkä (ca 395 m ö h) och Vittaselkä (398 m ö h). Läget på ca 68° nordlig bredd sätter en stark prägel på skogen, den syns på det stora inslaget av busklik glasbjörk, ofta också i tallskogen. Särkitievat är av riksintresse för naturvården. Vegetationen i Särkitievats hedlandskap är övervägande torr lav-ristyp eller skarp lavhed. Skogen består av tall med enstaka glasbjörkar, utom i sydvästra delen, där marken är friskare och inslaget av lövträd är betydande. Åldern i södra delar är låg, runt 100 år och yngre. Sannolikt har skogsbränder och ett flitigt tjärbränsleuttag gjort att både avverkningsspår och död ved är sparsamt förekommande. I norra och västra delen av hedlandskapet är skogen äldre och mindre påverkad, och där finns mycket fina exempel på stamtäta, stavaliknande tallbestånd uppkomna efter brand. I de urskogsartade stavabestånden finns gott om överståndare med brandljud. Särkitievat är rikt på kulturspår från äldre tiders skogsutnyttjande. Vittaselkä och Muossilkä har en annan karaktär än Särkitievat. Här växer björkrik barrblandskog av höjdlägestyp. Dvärgbjörk dominerar ofta fältskiktet på fuktigare mark. Skogarna är orörda eller svagt påverkade av plockhuggning eller lokal vedtäkt. På Muossilkä finns det ca 400-åriga

tallar med dubbla brandljud. Uppe på bergens höjdplatåer växer fjällbarrskog som liknar ett mellanting mellan barrskog och fjällbjörkskog. Vegetationstypen är frisk ristyp med lingon/blåbär med inslag av olika fattigris såsom kråkbär, skvattram och odon. Spridda brandspår förekommer. Tre bränder har daterats till år ca 1700, ca 1835 och 1859. I området har över 15 rödlistade arter hittats.

Gammal tallskog söder om Vittaselkä.

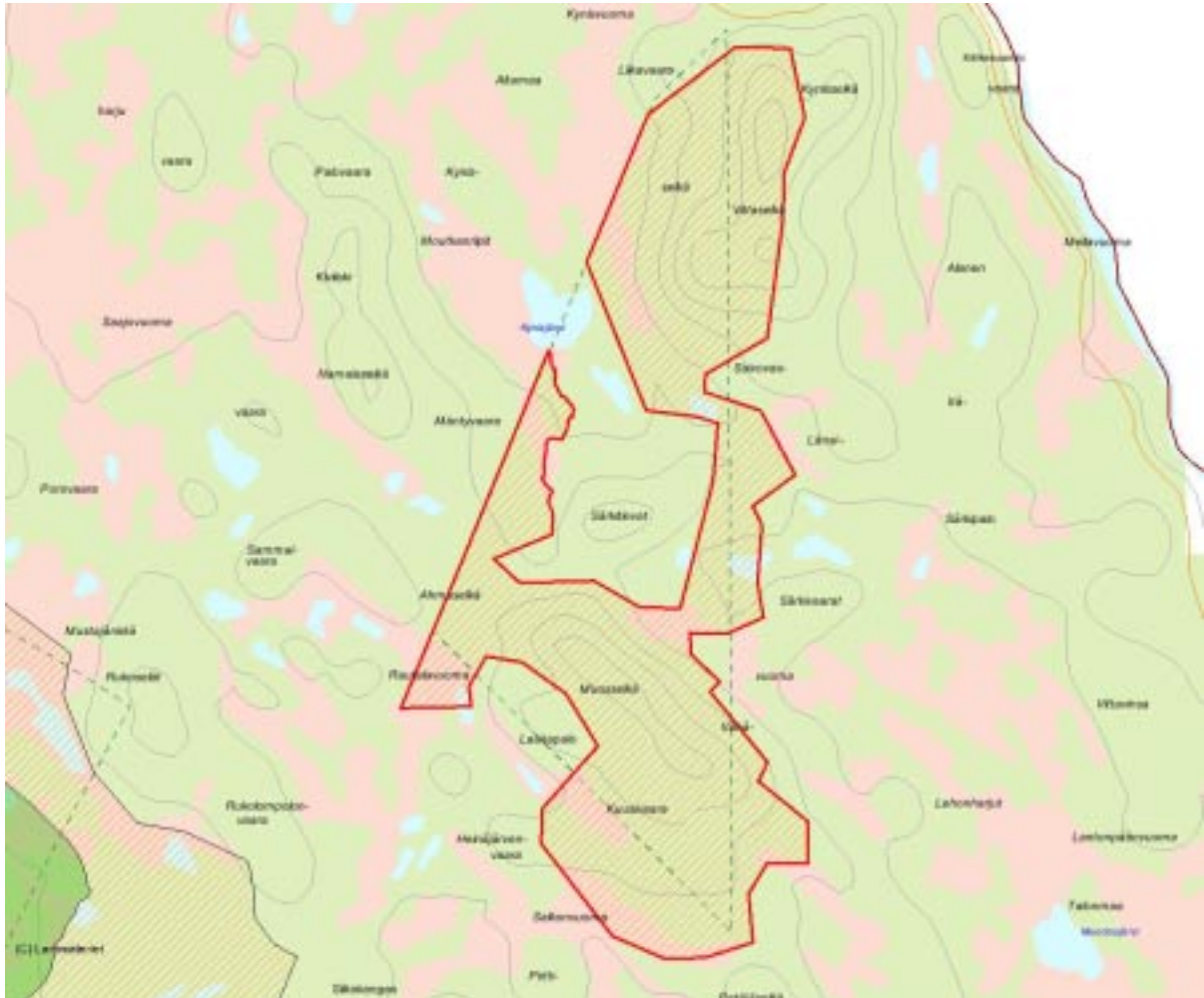

Länsstyrelsens bedömning

Själva Särkitievat är till stora delar skyddat som domänreservat men de delar som ligger utanför reservatet har samma höga naturvärden.

Urskogsartade, stavaliknande tallskogar är en ovanlig och hotad naturtyp. Särkitievat är klassat som ett område av riksintresse för naturvården. På Vittaselkä och Muosselkä är naturvärdena

knutna till skogen övervägande höga. De lågproduktiva naturskogarna på bergen är orörda eller endast svagt till måttligt påverkade av dimensionsavverkning. Området har som helhet höga naturvärden, som om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kan kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:100 000

4014 Suopatusölkä

Kommun	Kiruna	Totalareal	3 014 ha
Naturgeografisk region	52a	Areal land	2 974 ha
Objektskategori	U1	Areal vatten	40 ha
Markägare	Fastighetsverket	Areal produktiv skogsmark	1 366 ha
		Ovanför fjällnära gräns	2 ha
		Nedanför fjällnära gräns	1 366 ha
Areal värdekärna	1 219 ha	Areal skyddszon	0 ha
Areal utvecklingsmark	357 ha	Areal arronderingsmark	302 ha

Kriterier för urval

- Sammansatta ekosystem
- Värdefull livsmiljö för rödlistade arter
- Hög grad av naturlighet
- Berör befintligt Natura 2000-objekt
- Gränisar till befintligt naturreservat

Beskrivning av området

Suopatusölkä ligger ca 5-6 km ost-nordost om byn Saivomuotka i östligaste delen av Kiruna kommun. Området ansluter längs västra kanten till Pessinki fjällurskogsreservat. Suopatusölkä ligger i kanten av den flacka platån som dominerar landskapet i reservatet, och utgör en sammanhängande fortsättning på det stora, obrutna området. Objektet består av en stor skogs- och myrmosaik där skogsdelarna tätar alltmer uppåt/västerut mot reservatet. Området är inte helt obrutet då man tyvärr dragit in en skogsbilväg söderifrån och upp på den urskogsklädda höjden Suopatusölkä, men någon avverkning har inte gjorts efter vägbygget. Skogen i området är talldominerad och till övervägande del urskogsartad eller av restskogskaraktär, med betydande inslag av knotiga, vidkroniga gamla tallar. Mest påverkad är skogen närmast vägen där det finns en del ungsskogsfläckar i kanten mot den stora myren. Praktiska gränsdragningsskäl ligger bakom områdets avgränsning mot landsvägen. Att områdets läge är extremt nordligt märks tydligt på skogarnas karaktär och trädens utseende. Skogen är gles, lågvuxen och oftast mer eller mindre blandad med bukettformig glasbjörk. Tallarna har ett vrigt, frodvuxet växtsätt med breda, spärrgreniga kronor, vilket är ett resultat

av den naturligt glesa beståndsstrukturen. Suopatusölkä har ett högt landskapsvärde genom att det ligger i kanten av det stora Pessinkiområdet.

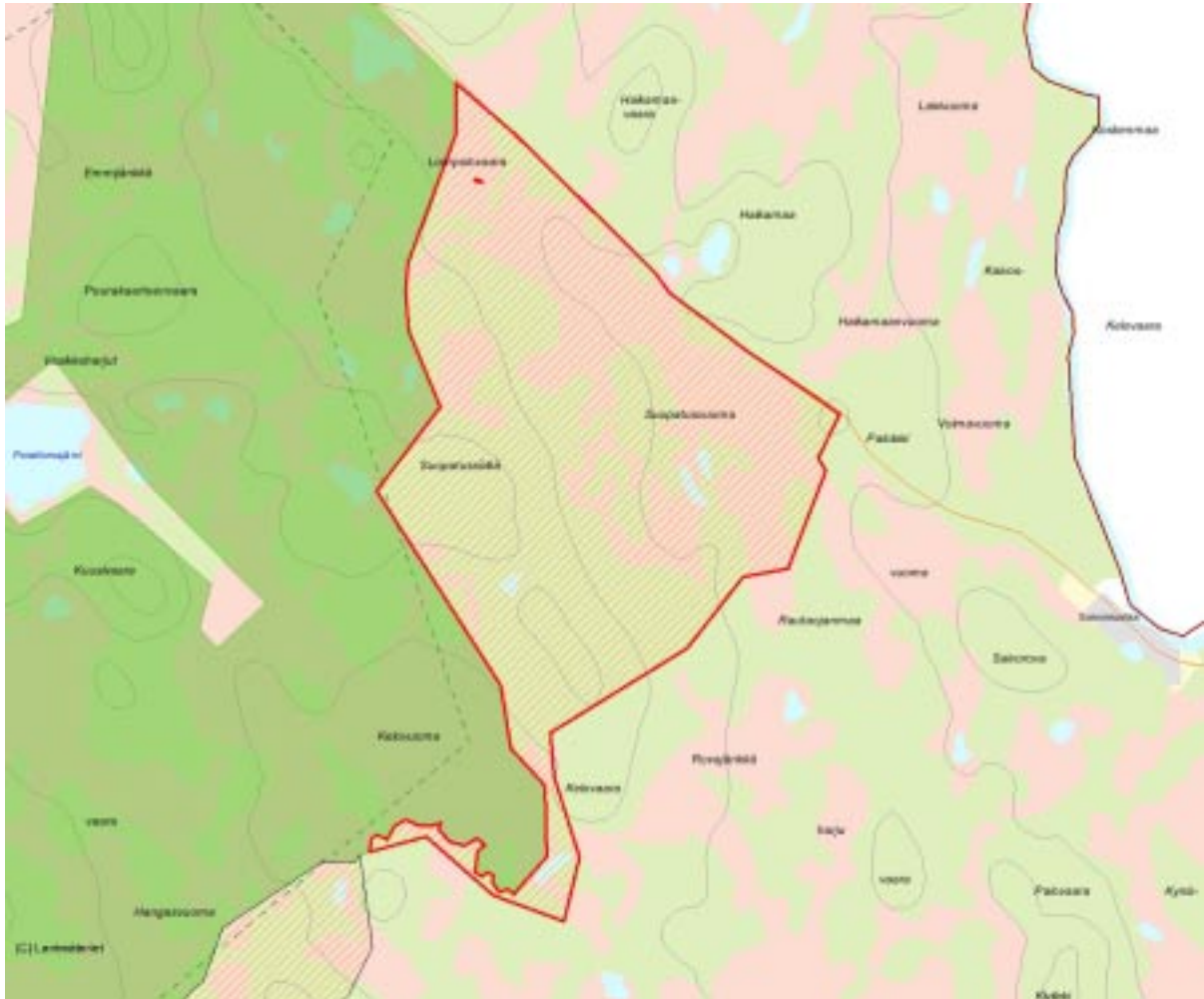

Vy västerut över den fina skog- och myrmosaik i Suopatusölkä och in mot det stora Pessinkireservatet.

Länsstyrelsens bedömning

Suopatusölkä är ett skogs- myrmosaikområde med företrädesvis urskogsartad tallskog eller annan värdefull skog med stort inslag av mycket gamla tallar. Området har höga naturvärden både med avseende på skogen men också beroende på den fina skogs- och myrmosaiken samt områdets storlek. En skogsbilväg har dragits in i området genom urskogen men bortsett från denna är området

obrutet och sammanhängande. Suopatusölkä har ytterligare en dimension, nämligen att det är beläget mot Pessinki fjällurskogsreservat och på så sätt ingår som en del i ett mycket stort och värdefullt skogs-, myr- och fjällandskap. Områdets höga naturvärden bör, om de ska bevaras och utvecklas genom naturlig succession, inte kombineras med att skogsbruk bedrivs i området.

Skala 1:100 000